

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

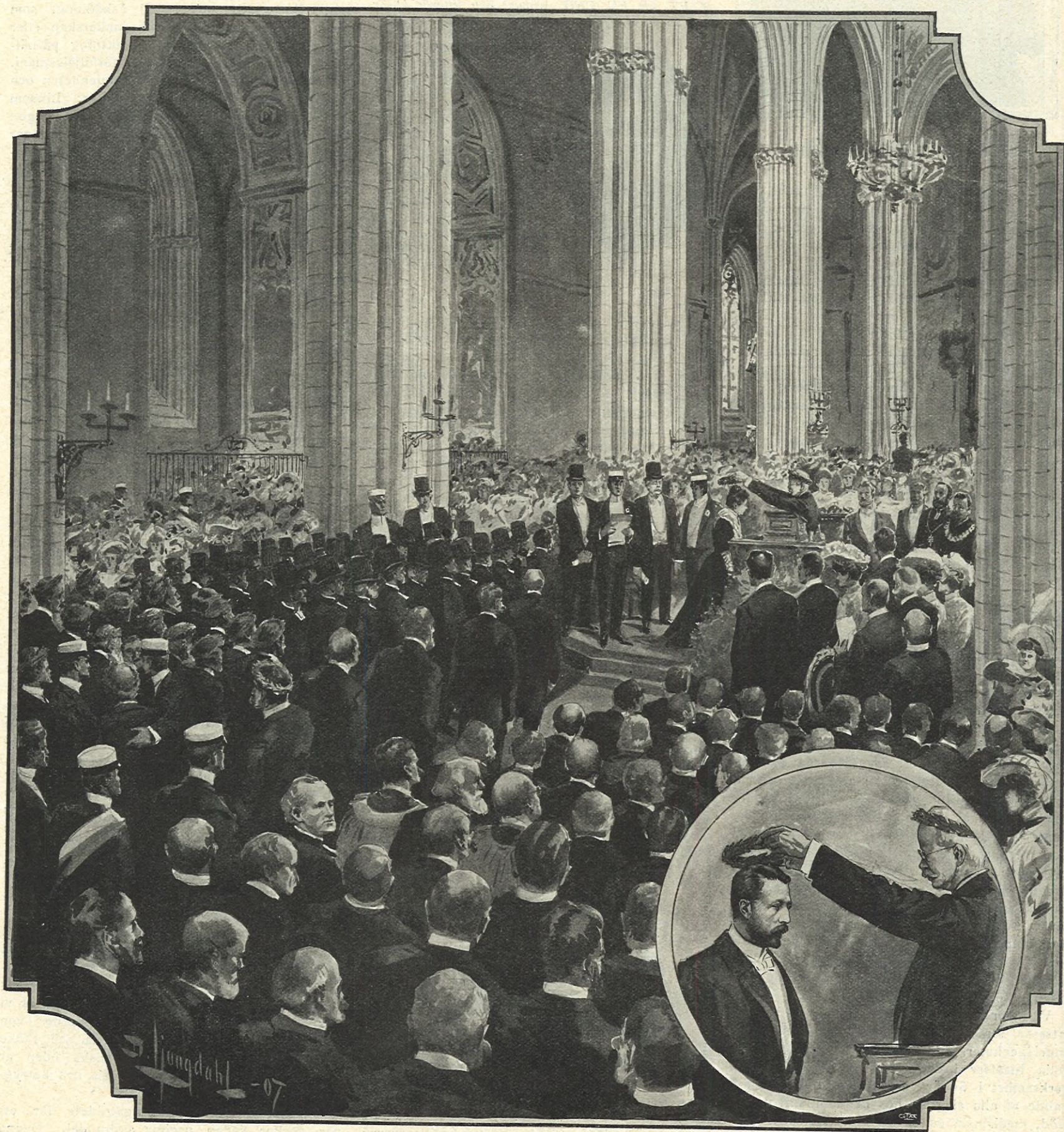
ILLÜSTRERAD TIDNING

IDUN

GRUNDLAGD AF FRITHIOF HELLBERG

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

HUFVUDREDAKTÖR OCH ANSV. UTGIFVARE: JOHAN NORDLING.

FRÅN PROMOTIONSHÖGTIDLIGHETERNA I UPPSALA DOMKYRKA MED ANLEDNING AF LINNÉJUBILÉET DEN 23—24 MAJ 1907. Filosofie fakultetens promotor professor T. Tullberg sätter doktorskransen på Selma Lagerlöfs hufvud. Invid pelaren till höger: ärkebiskop J. A. Ekman och rector magnificus professor H. Schück. Framför dem med ryggen mot åskådaren: kronprinsen, prinsessan Ingeborg, prins Gustaf Adolf och prins Carl. I högra hörnet: professor Tullberg sätter doktorskransen på prins Eugens hufvud. — Teckning för Idun af D. Ljungdahl.

Alfhild Cnattingius.

KVINNANS ANVÄNDBARHET och duglighet ute på det arbetsfält, som under de senaste årtiondena blifvit hennes, kan icke bestridas och bestrides heller icke på allvar. Öfverallt i statens tjänst eller enskildas träffa vi dessa pliktrogna, redbara arbetsmyror, som, knappt aflönade icke minst af staten, förvalta sitt pund och fullgöra sin plikt, men också i allmänhet förbruka all sin energi på den och på problemet att få månadsaflöningen att räcka till. Det är därför en icke alltför vanlig karriär, som ligger bakom den i dagarna sextioåriga fröken *Alfhild Cnattingius*, föreståndarinnan för telegrafstationen i Nora. Utom det mått af redligt arbete hennes medsystrar vanligen prestera har hon haft energi att arbeta sig fram till en chefspost och att verksamt intressera sig såväl för sin kårs angelägenheter som för oliktade sociala spörsmål.

Alfhild Cnattingius föddes den 1 juni 1847 i Skeninge. Föräldrarna voro rådmannen J. Cnattingius och hans maka, född Stålhane. Redan vid 19 års ålder eller 1866 utnämndes hon till e. o. assistent vid telegrafverket och blef samma år föreståndarinnan för telegrafstationen i Nyland. Sedan 1873 förestår hon telegrafstationen i Nora, och kommer hon att på denna sin post kvarstå ännu ett år.

Vaken, energisk och besjälad af en sällsynt solidaritetskänsla, har fröken Cnattingius under dessa år efter hvartannat arbetat för den lyckliga lösningen af alla telegrafisterna rörande frågor. Först var det de låga lönerna, så telefonförhållandena, stationsmästarefrågan och nu senast den segslitna stationsföreståndarefrågan, som i dagarna fått sin tillfredsställande lösning. Att kamraterna uppskatta hennes andel i det resultat, som uppnått, därom vittnade de telegrafiska hälsningar bl. a. från Telegrafistföreningens styrelse, hon då fick mottaga. Om samma uppskattande af hennes förmåga talar det faktum, att hon har telegrafistkårens förtroendeuppdrag som pensionsfullmäktig och att hon inkallades såsom sakkunnig af den i fjol tillsatta kommittén för utarbetande af nyorganisation för telegrafverket.

Vi nämnde härofan, att fröken Cnattingius' intresse sträcker sig vida utöfver hennes kårs angelägenheter. Resultatet har varit många goda insatser i det samhälles lif, där hennes verksamhet i 36 år varit förlagd. Hjälpbehöfvande af alla slag ha hos henne funnit understöd, medkänsla och goda råd. Stadens K. F. U. M. har i henne haft en trogen vän. Af

sociala spörsmål har fröken Cnattingius särskildt verkat för nykterhetssaken och kvinnosaken. Hon är ordförande i stadens Fredrika-Bremer-Förbunds-krets.

Till dem, som bringa fröken Cnattingius sitt tack på sextioårsdagen, räknas icke blott de, som kommit i närmare beröring med denna varmhjärtade, intelligenta personlighet, utan säkerligen ock de, som rundt om i landet direkt eller indirekt haft gagn af hennes själf-uppoffrande arbete för andras väl.

Några ord om en diktart och en bok.

Af Erik Norling.

DET ÄR EN UNG essayist och litterär kåsör som i efterföljande artikel framlägger sin uppfattning af historisk diktning och närmare exemplifierar densamma genom några uttalanden om ett i dagarna utkommet märkligt svenskt diktverk. Uppsatsens författare är sedan ett par år känd inom vår journalistik som en af litterära spörsmål varmt intresserad partitagare, och hans på en gång hvassa och personliga skrifstift har redan väckt uppmärksamhet i de kretsar, där man intresserar sig för litterär analys.

EN HVAR, som ännu går omkring och spökar som en dogmatisk och rättrogen 80-talist, reagerar gifvet mot en konstnärns sysslande med historiska motiv i sin diktning. Men hvarje fördomsfri intelligens inser att människohjärnan i dag inte endast speglar lifvet på Sturegatan och Unter den Linden eller 1907 års torpare vid sin åkerteg, utan också all vår kunskap och aning om det långt förflutna. Forntiden är en så skönt betydelserik faktor i hela vår bildning och vår lifssyn, att en inbillningsnaturalist känner sig ha det djupaste skäl att behandla den som full realitet.

Den bekanta jämmern, att historisk diktning nödvändigt skulle vara något blekt och artificiellt, ett slags ofri konst i andra hand, intressant men själsfrämmande för oss, är en mycket barnslig nervös protest, som utan tvivel föranledts af ömhet om den kära själfbespeglingen. Dekadenterna kunna emellertid sitta i ro vid sin absint: den moderne mannen och diktaren skriver alltid modernt, han kan inte annat. Det nya och subjektivt rörliga, alla frågor, som fylla luften ikring med sus, alla personliga erfarenheter komma just fram af hans nutida blick på ämnet, i gestaltningen, i lyriken, i tankarna. Men detta får absolut inte ligga påtagligt vid första ögonkastet, om

verket skall utgöra ett stycke fullgod konst. En anordnad historisk kostymmåskad, där den initierade läsaren utan besvär känner igen författaren själf i sitt förhållande till vänner och bekanta och hans erotiska små förtretligheter, är långt ifrån målmedveten och maskulin konst, vittnar icke om någon äkta historisk fantasi, utan blott om stillaffektation och osmak och vattlagdt stockholmeri. Den lyfter ingalunda vår historiska berättelse som art, utan sänker den allt hastigare och drifver den till fullständig upplösning.

De trumpna och förbenade elementen bland våra socialdemokrater ha fått för sig, att historisk diktning egentligen innebär något aristokratiskt rackartyg, som i förklädnad utträttar högerns ärenden, ehuru en C. D. W:s permanenta missnöje bort öfvertyga dem om motsatsen. En andlig och social åskådning, som vädrar riddarhustradition och junkerskap eller första-kammaranda bakom all diktning på häfdens botten, lider helt visst af förföljelsemani. Förresten kan man besvara surmulenheten och inkasten vänsterifrån ungefär så här: Liksom gamle Shakespeares dramer inte äro någon kungahjäl, därför att de handla om kungar så räddar och hjälper heller ingen från proletärdikt proletäreerna, bara därför att den rör sig om dem. Hvert ord däremot, som vidgar inbillningslifvet med en enda fläkt eller skärper den andliga lifslusten i någon riktning, går i framåtskridandets och revolutionens tjänst. Och denna revolution är inte från 80-talets början eller 1700-talet eller humanismen, utan den är lika gammal som mänsklig frihetsdrift och rättfärdighetskänsla. Och dess väsen af ren eld föräldras aldrig, hur än strömningarna inom kulturen skifta.

Det historiska förtäljandet hos oss går i allmänhet sedt kringhvarfadt af dåligt litterärt rykte, och jag medger att häri ligger en dryg rättvisa. Å ena sidan ha vi haft en liflös akademisk stearinljusdager öfver typerna, å den andra hopslarfvad förströelselesning efter utländska förebilder, där t. ex. det väsentliga af stilistiskt-psykologisk medeltidston består i ett diaboliskt "Guds död, fränka!" på hvarannan rad.

En diktare med uppdrifna konstnärliga anspråk känner sig därför så godt som på obruten mark, när han försöker intränga i själfva det svenska och därifrån organiskt bygga utåt. Och just detta gör för ögonblicket historisk diktning till en lockelse, bräddfylld af rent vetenskaplig studiemöda och af apolloniskt stränga kraf på hans absorberande och alstrande fria individualitet. Historisk diktning, gripen och älskad af sina utöfvere med besjäladt allvar, förbyter småningom det nyckfullaste trubadursnille till en djupögd vis — en filosof med lefvande objekt, hvilka lugnt och stort höja sig öfver zigzagproblemen af i dag.

Historiens människor, som blifvit skuggor och bokstelnade hägkomster, förnyas därigenom att ett skapande geni mättar dem med diktens blod och verklighet. Och sedan upptagas de efter hand i folkmedvetandet. Hans arbete får således den vidaste fosterländska innebörd utöfver den litterära.

Våra skodon.

En damkängas verkliga värde ligger icke enbart däri att den sitter bekvämt på foten, utan dess yttre form bör äfven kunna tilltala ögat. Med andra ord, förutom hållbarhet och passform begär den moderna kvinnan, formfulländning och elegans i sina skodon. VICTORIA SKODON tillverkas efter dessa principer och föredragas därför framför andra fabrikat af dem, som sätta värde på att vara väl chausserade. De försäljas i finare skoaffärer öfverallt och till populära priser.

Nu har ju svensk litteratur i mer än ett decennium ägt en historisk prosaepik, som i val af stoffet, i figurteckningens på en gång originella och djupt nationella riktighet, formglans och skärpa icke skall öfverträffas så vidt vi kunna ana framåt. Att nämna Verner von Heidenstams Karolinerna, Birgitta och Folke Filbyter samt Strindbergs Svenska öden är numer att peka på våra lytefria och betryggade mästerverk.

Bjälboarfvet heter Folkungaträdets för ett par veckor sedan utgifna andra del. Denna

Prenumerera oförföfvadt på

BARNGARDEROBEN

alla mödrars ovärderliga skatt och hjälprede.

volym besitter den lyckosamma egenskapen att verkligen växa ut som en fortsättning af Folke Filbyter, och i sin helhet röra de sig båda på ensartadt plastiskt plan. Men Bjälboarfvet är på samma gång något mäktigt fristående och afrundadt för sig — ur ingen synpunkt okras det på de värden, som förelöparen utbildat definitivt.

Vi afstå för ro skull från termen "monumentalitet" — ett uttryck, som det väl snart är svårt att fylla med något koncist tankeinhåll i följd af evinnerligt recensentmissbruk — och ge i stället som en yttersta karaktäristik, att Heidenstams nya dikt bäres af en till och med för sin upphofsman märklig jämn och bred styrka. Den är ett helskapt verk, hvars klara och stramt berättande föredrag öfverallt genomskimras af en värlig och vemodig lyrik, spektaklalt kommen ur en luttrad personlighets innersta. Monotonitet är lika mycket utesluten som bisarreri. Ännu oftare här än förr i hans prosarbeten träffar man enstaka meningar i länken, som kunna lösgöras och med sin omedelbara värme, sin energiska och sinnrika formning njutas som fritt verkande poem.

Heidenstams suggestiva förmåga att få äfven den trögaste fantasi att se resulterar i Bjälboarfvet i en mängd fasta och konturskarpa saker — man kan minst af allt klaga öfver för siktad och sofrad "realism". Och samtidigt förnimmer man ju seklernas afstånd. Den lätt och utsökt arkaistiska språktonen — som hos Heidenstam lyckligtvis ligger fjärran från pastichen — breder som ett mytiskt dis här och där, naturligtvis rosigare och ljusare än i det storvulna, frostiga eposet från hedenhös och dikteriskt verkningsfullt mellan scener, som kräft och fått större åskådlighet och närhet. Och dylika lider boken sannerligen ingen brist på. Det är färgspelande lif och originell rörelsevaxling öfver alla de centrala händelserna. Men detta har till synes åstadkommit så enkelt och själfallet — så fullkomligt utan det febrila och bråkiga hopandet af glosor i pittoreskt skräcksyfte, som är ett fel äfven hos mycket ansedd skildringskonst. Tag som exempel diktens symboliska höjdpunkt, slaget vid Hofva, slutkampen mellan det fornordiskt hedniska och kristen riddarålder, det förra representeradt af Valdemar med sina skaror af vilda, allvarsfattiga och naiva människor, den senare af Magnus och hans trupper under helgonbanér. Hur inbjuder inte allting här till en liten orgie i målningsväg! Det är medeltid, svart natt med eldsken, jättefurornas, trollens, de förföljda gudarnas Tivedskog och flämtande drabning. Men diktaren har bestått provet förnämt, och hvem känner inte att han skapat fram just det åsyftade: kontrasten mellan ryslighet och kultur?

Hela arbetet är en serie af ståtligt tänkta och utförda partier, där man ingenstädes saknar pricken öfver i't. Jag nämner för min del Juttas ankomst till sin syster i Uppsala som en öm öfvergifven kvinna under den botfärdiga nunnans dok, så det följande tvära, men naturliga och halft väntade omslaget i Sofias känslolif i samma kapitel, vidare när drottningen i ett ögonblick af raffinerad grymhet och lust att hämnas på sin makes kärestor låter kasta in ormnystanet öfver Yrsa-lills fattiga kropp, och icke minst det nattliga brödrämötet vid elden på galgbacken, där besvärjelser mumlas och förutsägelsen om olyckliga folkungadöden ljuder hvass och jämrande under stjärnorna.

Förtrollande i sin själfulla grace är skildringen af Valdemar och hans frusyster Jutta i svalgången med den höstliga måndimman som ett villsammt vatten framför dem. Det är samma hvita stämning här som öfver kärlekslifvet i

Bröderna, det skygga jublet och den osinnliga blomningen med drömböjd kalk, som ännu icke begär en droppe. Såsom den enda äktideella glimten på Valdemars stupande kungsväg är det första mötet mellan dessa två hjärtan betydelsefullt, och sent glömmer man de stilla lysande sidorna.

Sist ett par ord om huvudfigurernas intressanta karaktärer. Såväl Valdemars nästan retsamt skugglösa väsen, den fladdrande kvinnopilten, som inte ens behöfver vara ett stycke skald för att göra hvad han vill med hjärtan och dygd i sitt rike, som hans motsats i allt, den brunhyade Magnus Ladulås, en rufvande och äresjuk höfdingsnatur, med en åder af mörkt och fördömdt sinnblod under sin kyliga klokskap, ett arf från dvärgfäderna, som drifver honom halft i löndom till skrock och spåkonst, tyckas mig hvar för sig allsidigt och karaktäristiskt gifna; i greppet kring dem förenas originalitet och mänsklig trovärdighet — en eventuell historisk katederkritik kan tas med lugn: det faktiska materialet är lyckligtvis inte öfver sig späckadt eller visst. Deras lynnen och smådrag ha framför allt fått en lefvande, objektiv betoning i form af egna yttranden och handlingar. Grundtonen i deras inbördes förhållande öfverraskar nog till en början genom sin adelhet. Men man förstår den och ger obetingadt rätt, ju närmare man reflekterar öfver författarens moderna och humana psykologiska ståndpunkt, som syftat vidare än till en banal kunglig "brödratvist."

Den i flere af Heidenstams böcker med hög och konstruktionsfri symbolik varierande dualism: mannens stränga lifsverk — kärlekens lustgårdshvila, spelar in också i Bjälboarfvet med sin spekulativa stridsklang af "enten—eller." Gestalterna ha emellertid vunnit i blodfullhet på att denna eviga vitala konflikt icke skjutits i förgrunden här, ty den hade då kanske medfört en smula abstrakthet, programluft.

Genom Folkungaträdet brusar med dämpadt patos en dyster och stor ödestragik, allmänmänsklig och oberoende af tid och rum. På dessa blad återfinna vi oss själfva, men frigjorda, renade från det bisakliga och tillfälliga i modernt lif.

Folke Filbyters och Bjälboarfvet diktare är mannen, som det förunnats att utlyssna något om den hemlighetsfulla rytmiska lag, efter hvilken släkter och folk stiga och falla. Han har fått en siars gåfva af hänryckning och fjärrsynthet och han har icke förspillt den.

LUNDASTUDENTERNAS HYLLNING AF LINNÉ-MINNET I RÅSHULT. JOH. JOHANSSON FOTO.

Äkta Schweizer-Broderi.

Rekvirera prof och modeplanscher å våra halffärdiga, broderade, hvita, tvätt-äkta battistklädningar från kr. 23.50 till kr. 55.20 för hela klädningen.

Vi sända de utvalda klädningarna tull- och portofritt till bostaden.

Schweizer & Co., Luzern F 8 (Schweiz).

Sidentygs-Export. — Kungl. Hoflev.

Hans lilla parasit.

Af Alfhild Agrell.

DEN BEKANTA, mångsidiga författarinnan ger inom den stränga ramen af nedanstående skiss ett stycke bitter och koncentrerad satir, i träffsäkerhet, styrka och djup vida öfverlägsen den mera skämtsamt godmodiga hvarmed hon i Lovisa Petterkvists skepnad roade publiken.

HAN SATT i sin smoking, nedsjunken i en låg stol och rökte vid den öppna spisen, där ännu glöd andades efter den nyss utbrunna brasan.

Om två timmar skulle en kvinna äga rättighet att med sina unga hustrufingrar dela sönder hans väsens finaste spindelnätstrådar — dela sönder dem — och förstå. Brudgumsfracken var nyss kommen — allt var färdigt; med undantag kanske af han själf.

"Rättighet att med unga hustrufingrar dela sönder hans väsens finaste spindelnätstrådar — och förstå..." SÅ. Detta var således hvad han hoppats skulle ske den dag han skänkte bort sig själf?

Ett svagt leende drog öfver den litet för mycket bågiga munnen. Så återtog han de sista timmarnas sönderarbetande själfpröfning.

Hon var ung och söt, hans brud, mjuk och väl vuxen, med varma sammetsbruna ögon och en liten läspande mun, som aldrig öppnade sig till ett själfständigt ord lika litet som hennes själ någonsin öppnade sig för en själfständig tanke. Kamp och sträfvan efter utveckling var henne främmande.

Först hade det roat honom att kunna så några korn af vetande i den lilla grunda hjärnmassan och att sedan vänta nyfiket på skörd. Och skörd kom: hans egna ord, hans egna tankar, förkrympta, vanskapliggjorda, urgnggade, men framsagda med den lustigaste lilla säkerhet, ty hon var ju säker, hans lilla vän, säker, att hvad han sagt måste vara stort och skönt och riktigt.

Hon var en liten bodfröken till sitt yrke och skulle nog alltid ha förblifvit en liten bodfröken till sin ande, äfven om hon blifvit född till en tron... Först hade han lockats af hennes madonnalika täckhet, jordbunden af de ömma sammetsögonens omedvetna glöd; så af hennes raka lilla värdighet och den läspande pladdermunnens käckhet, när det gällde afspisa någon snobb, som tilltalade henne på det sätt vissa män här i Sverige anse sig ha rättighet nyttja gent mot de flickor, hvilka nödgas arbeta för sitt bröd. Och sedan?

Ja, sedan hade han rörts af hennes magnetiskt hjälplösa indragande i hans eget väsen.

Claës Hultberg
Konsthandel och Inramningsaffär.

Alla sorters Taflor och Reproduktioner, af Fotografiramar. Spegel- och Konstmöbler af eget förstklassigt fabrikat.

Skulptur, Keramik, Porslin. Största lager
18 Birger Jarlsgatan 18

*Undertecknad som jag
är Grannes förmyndare,
amen dessamma motorn
alla anmärk för en god
billig och dryg tvätt- och
hållit.*

*Lagerberg, Lethelius
o. ty af detta Högskolan och
Pölyforn för kunnat i...*

Hon var ej endast hans hund, utan hans täcka lilla parasit, som lefde sitt trygga sollif på skalet af hans intelligens. Ja, hon var mer än detta — hon var hans själfnympade blod-droppe; en naivt, evigt knäböjande troende, så länge han var helgonbilden. För honom, finsmakare-läckergommen, blef det till honung och mjölk, detta, att nästan hvarje kväll glida in i den anspråkslösa lilla parfymboden, och där köpa någon småsak för att sedan, tillika med den obligatoriska eau-de-cologneduschen, bli öfveröst med ett helt regn milda sammetsblickar beledsagade af små lustigt orädda "vishetsord".

Själlfva hennes hem, dit hon snart nog förde honom, verkade som en afskyvärd, men starkt eggande krydda med dess kvafva, otydbara luft, hemlighetsfulla möbler, som alltid dolde något annat än de utvisade, och underbara frukostar framkastade på ett bordshörn. Det allra underbaraste af allt var dock denna humor, med svart siden spändt öfver sin väldiga barm, så länge hon var på jakt efter hyres-gäster, men som dessemellan endast var en ohygglig "nattrock af gult stekos" . . . Och hvilka samtal, som där fördes. Alltid om ekonomi — och hvilken ekonomi! En tio-öres-ekonomi, om hvilkens lagar han kände lika litet som han kände till inbrottstjuvar. Det gällde tydligen att lugnt lofva "guld och gröna skogar" och sedan helt käckt förneka sina ord.

Fattigdomen var här ingen uppfostrare, utan en långholmare, som man måste mal gré bon gré kasta på porten. Själssintressen, ja, själfva den så kallade afgudiska kärleken till barnen, allt hade slukats i denna grottekyrka: "ören, ören!"

För att hålla den yttre anständigheten uppe hade hon förskaffat sig ett särskildt falsksött leende, som hon, ehuru oftast förgäfves, försökte växla i bodarna . . . Och detta var hans fäst-mös mor. Hennes själs jordmån. Ibland, "när hon hade pengar inne", hade hon verkliga ut-brott af hysterisk modersömhet, hvilket dock icke hindrade henne ifrån att med en sällsynt vidhjärtenhet lämna sitt allra mest älskade barn — sin enda dotter — så godt som i vård hos en alldeles främmande man. Att barnet under sina besinningslöst täta besök i hans hem ständigt behandlades som ett barn, var i sanning icke denna vidunderliga mors förtjänst.

De vuxna sönerna understödde hemmet efter bästa förmåga. Men modern hade gripits af varandets stora passion, denna att kunna reda sig själf, hon ville ej taga hjälp af sina barn, detta bedyrade hon oupphörligt under strömmande tårar. Tusen gånger hellre då af "främlingar" . . . Och "främlingar" hjälpte. Ville han ens numera verkligt, att hans fästmöns själ skulle blomma med höga och själfständiga tankar? Nej, han njöt med förfallets raffinemang just af hennes kritiklösa insmältande i hans eget väsen, njöt af denna billiga, evigt brinnande tioöresrökelse.

Det fanns en flicka — af hans egen klass — som var allt hvad han kunde önska. Men för henne kände han samma ovilja som en vattuskräckspatient inför en porlande bäck.

Älskade han ens sin fästmö lika rent som förr? Var ej hans giftermål en galnings extra dyrt betalda nyck, vida mer än en älskande mans gåfva af hjärta, lif och ömhet? Jo . . . Med undantag af ömheten kanske. Ty hvilken man af kvinna född skulle ej känna ömhet inför dessa små ifriga, klapprande fötter, inför dessa sammetsbruna ljufva ögon, inför detta eviga: "Du, du, endast du, evigt du?"

Poesi fanns ju också upptaget på bröllops-programmet. Vigseln skulle äga rum i ett slags hisklig granrisberså, belyst af "rosenröda lampor". Hans svärmor hade själf blifvit vigd i en sådan . . . Tänk, hur ljuft. Han skrattade lätt. Så länge denna undrens värld var ny, hade det intresserat honom som ett spel, svårt att lösa. Men nu var lösningen funnen för längesedan — och behållningen blef äckel, men den art äckel, som drinkaren känner den tid han ej vill dricka.

En kväll, när han kom senare än vanligt, fann han sin lilla fästmö liggande på knä på salsgolfvet med uppskörtad kjol öfver sina små säkra fötter och det alltid nästan pinsamt väl friserade hufvudet varsamt insvept i en mjuk duk. Skurvattnet yrde kring de runda armarna, händerna förde med ovan energi en förfärlig borste af sort han aldrig sett förut. Hur rörd han kände sig. Kärleken hade således lärt henne hvad hans i smyg kastade blickar betydde. Af kärlek hade hon iklädt sig en tjänares skepnad, hans lilla brud . . . Å, så droppande röd hon blef, hans ros, hur förtjusande förvirrad, när hon störtade upp. I den stunden älskade han henne djupt och innerligt.

Allt skulle naturligtvis bli annorlunda — när de väl blifvit gifta. Han skulle då höja henne till sig, kläda ej endast hennes kropp men också hennes själ i sammet och siden, ty vackra kläder tyckte hon om och kunde bära, hans lilla brud. Han hade ju börjat höja henne gång på gång, men hvad som i stället kommit fram, var hans eget återfall, hans depraverade längtan efter "den bittra kryddan". Han hade blifvit morfinist på snusk, epikuré på hästbiffar, stekta i margarin, han hade förälskat sig i härskna sillbitar, serverade på en i köket nyss upptvättad och ännu fuktig duk. Själfsin svärmoders tio-örespas-sion förstod han, ja, nästan delade. Tänk, att kunna öfvertrumfa odet! Att han var rik, gjorde bara sensationen så mycket mer rafflande.

Liksom en verklig drinkare hade han börjat med skönhetsens ädlaste vin för att sluta med att fördjupa sig i oskönhetsens omätligaste drägg.

Hur hade detta gått till — hur hade detta varit möjligt? Var han sjuk? Låg fulhetens smittoämne i luften — ändå? Hade passionen för det fula redan sönderdelats i mikrober? Var han en smittad? Bah! Hon skulle nog bli söt i dag, hans lilla brud — ett oskrifvet poem bundet i hvitt siden — ljuf att se på. Hon var artist i konsten att binda just sådana band. Sedan skulle de resa till Köpenhamn. Nåväl, — in i det då! Han kunde ju upprätta sig och henne sedan — betrakta sig patologiskt . . . Det var så bekvämt och så modernt. Varsamt, som om det gällt att skydda något mycket skört, trädde han på sig brudgumsfracken. Plötsligt kastade han dock den lilla violknippa han ämnat för knapphålet in i glöden och vaktade sedan orörlig, hur blommorna ännu under döds kampen sände honom en sista skönhets-hälsning. Så tog han sin lott. Från tröskeln kastade han en lång afskedsblick på det konst-uppfyllda rummet — hans forntids svunna resultat — slöt sakta dörren och gick med nedböjdt hufvud genom gatorna, gick, utan att se, dit han redan med morfinistens intensitet längtade.

Från Tegnér's stad.

UNGEFÄR VID DENNA TID år 1903 var det Hälsingborg, som med sin elegantaste gest slog upp dörrarna till sin utställning

uppe på höjden kring Kärnan, med det blå, glittrande landet och Danmarks gröna kust som lockande utställningsföremål. I år, fyra år senare, står en annan Skånestad rustad och färdig att ta emot sommarens turister från när och fjärran med en utställning, som till en början hvad dimensionerna beträffar lär lämna Hälsingborgs bakom sig. Det är annars ingen rivalitet mellan de båda städerna, Lund har sina professorer, det har Helsingborg också, man har hvar sitt fältslag och hvar sin seger öfver dansken. Deras pro-

filer äro hvarandra så olika, att man skulle vilja antaga ett längre afstånd än det, som verkligen skiljer dem. Lund verkar mera värdig, som sig bör, mera gammalförnam och äkta skånsk, där den ligger i trygg ro med slättens betfält och pilalléer rundt omkring. Endast långsamt förvandlar den sig från den fridsamma lärdomsstaden med lummiga trädgårdar, korsvirkeshus och krokiga, knaggliga gator och gränder till dagens stadstyp med asfalt, spår-väg och idrottsparker. Det är att hoppas, att den aldrig skall förmå sig att tvinga sig in i uniformen, att den med vissa nödvändiga modifikationer alltid skall förbli sådan, som vi minnas och älska den.

Lund är traditionernas stad, full af minnen från den långa tid den varit lärdomens säte, intelligensens brännpunkt i Sydsverige. Den är också ungdomens stad, behärskad därtill af en ungdom, som mången gång har den nya generationens något hårda handlag mot den äldres lifsresultat. Den nya tiden och traditionen bryta sig här mot hvarandra. I skuggan af de gamla trädgårdarnas hundraåriga kronor, som hänga ut öfver planken och ett stycke af gatan går kanske en novis och drömmer socialism, på Lundagårds klassiska mark hädar man det bestående, och i Helgonabäckens studentdubletter inför man då och då republiken. Mot domkyrkans gråa murar ha växlande

Teckningslista för bidrag till

Wennerbergstoden i Uppsala

finnes för hugade bidragstecknare tillgänglig å tidningen Iduns byrå, Drottninggatan 51, Stockholm, och mottagas äfven tacksamt pr post insända bidrag, hvilka sedan i sinom tid komma att redovisas i Idun.

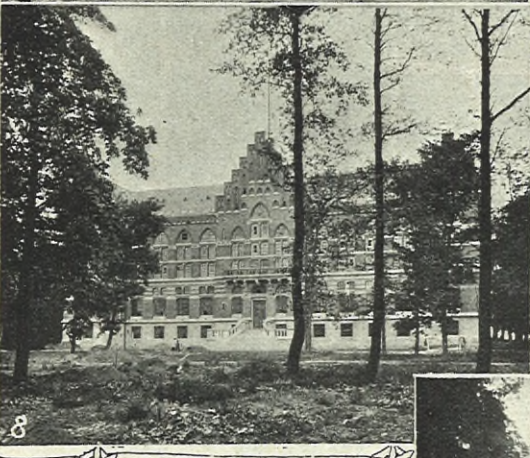
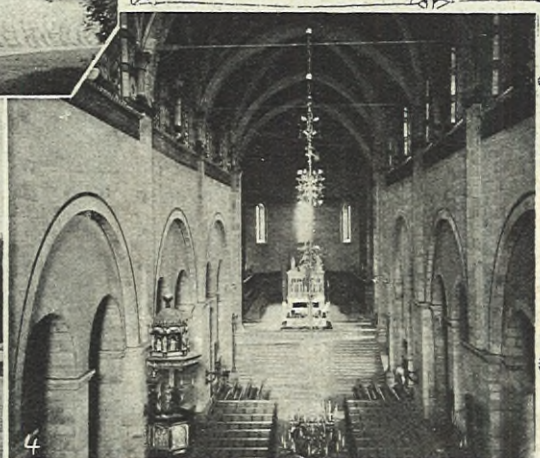
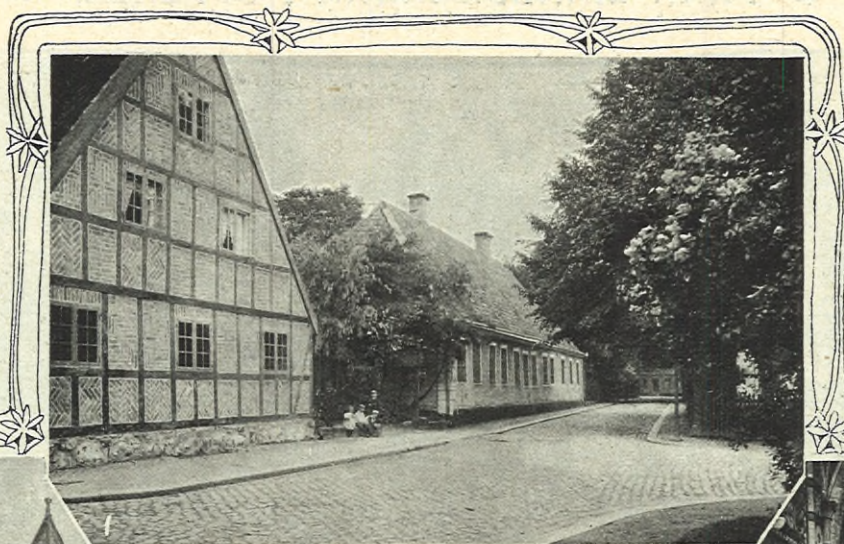
Lagermans flytande putspomada BONAMI.

tiders oroliga böljeslag kastat sitt skum, när känslorna gått höga, men orubblig, sig lik står den där med sitt gråa, massiva torn — dess två spiror, om man så vill, en symbol för den det ändligas dualism vi blott kunna konstatera, icke förklara.

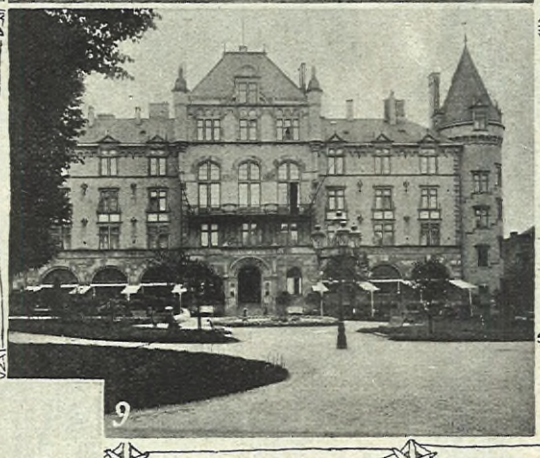
Främlingen, som i sommar besöker Lund, annars under mellan-terminen dött som en uttorkad flodbädd, skall också finna gammalt och nytt, tanke och dåd,

hans hjärna formade sina bästa verk, kunna läsa sin själ i värds-huset i kulturhistoriska museets trädgård eller uppväcka minnen eller formulera önsknin- garna fram- för de stängda universitetsbygg- naderna.

Våra bilder i dag visa Lund hufvudsakligen såsom den gamla universitetsstaden. Det är dock icke såsom sådan, den just nu påkallar vår uppmärksamhet, då det är andra krafter och intres-

BILDER
FRÅN
LUND

dikt och verklighet invid hvar-andra utan stort annan skilje- mur än utställningsentrén. Från de stora hallarnas under och vid- under skall han snabbt kunna förflytta sig till det lilla låga hu- set och de låga rummen, där Tegnér nötte golftiljorna, medan

sen än de med universitetet för- bundna, som skapat sommarens utställning. Vi skola därför ock- så i ett följande nummer i ord och bild återkomma till Lund såsom utställningsstad.

E—ER.

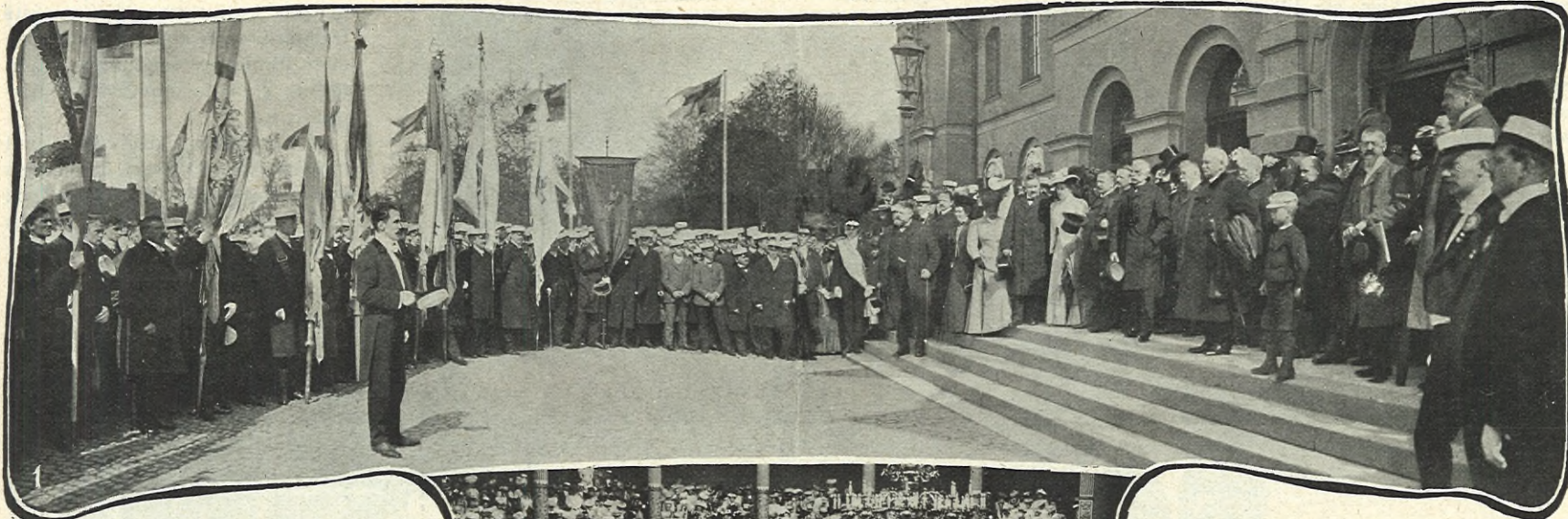
- 1. KULTURHISTORISKA MUSEET.
- 2. DOMKYRKAN. 3. UNIVERSITETS- Huset.
- 4. DOMKYRKANS INRE.
- 5. LUNDAGÅRD. 6. TEGNÉRS HUS.

- 7. VALLPROMENADEN.
- 8. UNIVERSITETSBIBLIOTEKET.
- 9. GRAND HOTEL.
- 10. AKADEMISKA FÖRENINGEN. CARLSON FOTO.

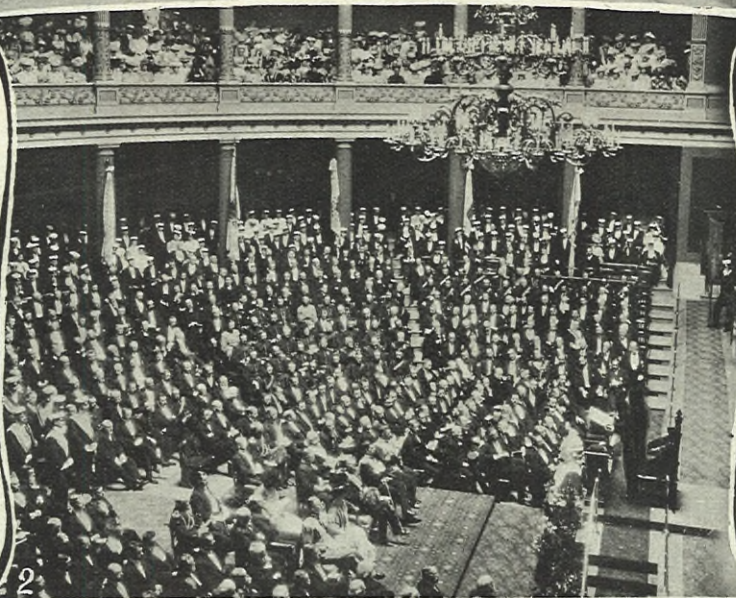
LUZERN

Förnäm vistelseort under sommaren.
G:D HOTEL NATIONAL
Härligaste läge vid Vierwaldstättersjön. Rum från 4 kr. Ill. prospekt gratis

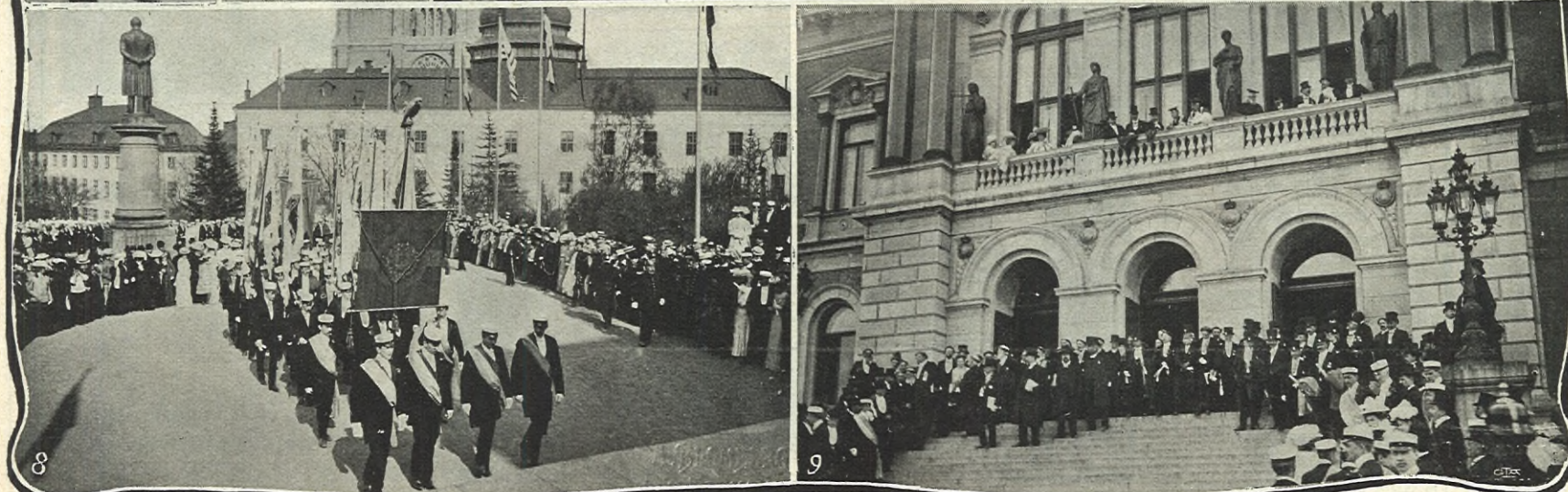
FRÅN LINNÉDAGARNA I UPPSALA.

TYNGDPUNKTEN för de imponerande högtidligheter, hvarmed Linnés tvåhundraårsminne firats, har varit förlagd till Uppsala; och lärdoms-staden vid Fyris blef sålunda för två dagar det centrum, hvarifrån radier gingo ut vida öfver rikets gränser till alla de land, där vetenskapen och dess stormän äras och vördas. Uppsala universitet firade också minnet af sin världsberömda lärare på ett sätt, värdigt honom och fosterlandet. Det stora och omfattande festprogrammet, hvars tre huvudafdelningar voro torsdagenshögtidlighet i universitetets aula, värfesten i Botaniska trädgården och promotionen i domkyrkan på fredagen, detta pro-

gram uppbars af våra största förmågor och höjdes af en stor och obruten stämning. Och så blef jubelfesten till en af dessa mänsklighetens högtidsstunder, då alla i en dräkt samlas kring ett namn, som betyder en för alla gemensam kulturvinning. För alla deltagarne i dessa högtidligheter med dess många imponerande moment, såsom professor Schücks högtidstal och bekransandet af tre så berömda promovendi som prins Eugen, professor Hæckel och Selma Lagerlöf, för alla, bemärkta och obemärkta, torde festen bli ett minne, omstråladt af vårglans, storslaget i sin värdiga enkelhet, just som han skulle velat ha det, Linné.

1. Vid järnvägsstationen. Fil. lic. F. Sandwall hälsar de inbjudna vetenskapsmännen välkomna till Fyrisstaden. 2. Linnéfesten i aulan. I talarstolen rector magnificus, professor Henrik Schück. 3, 4, 6, 7. Prins Roland Bonaparte, professorn i botanik vid universitetet i Palermo, Antonino Borzi, prins Eugen och Selma Lagerlöf, som bland andra kreerades till filosofie hedersdoktorer. 5. Verner von Heidenstam talar till studenterna i Botaniska trädgården. 8. Studentkåren tågar till universitetet för att hylla dagens promovendi. 9. På universitetstrappan. Promovendi mottaga studentkårens hyllning. A. Blomberg foto.

FRÅN BARNENS DAG.

TRE DAGAR varade det, men nu är det slut. Det glada och lysande vimlet på gatorna, som bjöd på öfverraskningar vid hvarje steg, trollstaden i Idrottsparken med alla dess härligheter, feststämningen, munterheten, gifmildheten — allt har rönt de vackra visornas lott att taga slut, medan de äro som vackrast. Kvar står ju dock som reel behållning en recept, som vi hoppas skall, en del motigheter till trots, gå upp till eller öfverglänsa förra årets, och i perspektiv har man sommarglädje och vintervärme för

hundratals småtingar, som kanske därigenom bevaras för samhället. I sanning, resultatet är mödan väl värdt. Arbete och möda har det också varit, men ingen, från de högsta till de lägsta, har släppt ändamålet ur sikte, det har varit glada arbetare och glada gifvare som det väl borde vara. Nu efteråt har man glömt regnskurarna och förtretligheterna och minns blott majsolen och Lill-Klas. Detaljer, situationer och populära typer från gatorna och Idrottsparken ge bättre än alla ordrika skildringar den vackra bildserie vi samtidigt meddela.

1. Lill-Klas' stuga. 2. Anders de Wahl och Astri Torssell åka sparkstötting efter häst. 3. En hvilostund utanför Lill-Klas' stuga. På trappan: Anders de Wahl och fröknarna Astri och Margit Torssell. 4. Ett par söderns barn på Nationernas gata. 5. "I samlings tecken." 6. Krafttiska skolans kattmusikanter. 7. Gatulif. 8. Blomstertåget. 9-11. Från Nationernas gata: Finland, Danmark och England. 12. Pierrot och Pierrette dansa. 13. Zigenare. 14. Två österländskor. A. Blomberg foto.

TEATERFOLK

TRE PORTRÄTT FÖR DAGEN

DET KOMMER emot mig en lång och ståtlig dam, klädd i en vid, löst fallande svart

dräkt, hennes gång är lätt, och under det hvita hårets silfverskimmer lysa ett par mörka ögon, fulla af värme, lif och godhet. När hon talar är rösten klangfull och böjlig som strådrag öfver fiolsträngarna. Det är Signe Hebbe. Hon har haft lektion och jag har suttit en stund i hennes lilla förrum och hört på. Jag har för första gången riktigt förstått och uppskattat hennes elevs beundran för denna kvinna, som af sin öfverflödande vitalkraft alltid haft nog att tända och inspirera hvarje ny elev vid hvarje ny lektion, och jag har förstätt något af hvad de menat, när de sagt, att de lärt lefnadskonst af fröken Hebbe samtidigt med plastik och sång. Jag har märkt, hur hon har varit med med både kropp och själ i sin lektion, hört hur hon rättat elevens rörelser och visat, hur de skola göras, samtidigt talande och förklarande: hvarje själsrörelse har sin speciella attityd... så där ja... men se på mig... blicken, själen är hufvudsaken... jag vill ha sång, skönhet och sanning — ty utan sanning ingen skönhet... Nej, inte så, rytm måste det vara, allt skall se lätt ut, inte så tungt...

Lektionen är slut, och när hon nu kommer in och slår sig ner, ser jag att fröken Hebbe är trött.

— Ja, säger hon, det har varit en ansträngande säsong; dag ut och dag in lektion efter lektion. Och detta i tjugufem år —

— Men nu skall jag blott hålla ut ett år till, där är några elever, som jag icke är färdig med ännu. Det tar i allmänhet en fyra, fem år att utbilda en elev, beroende på begåfningen. Jo, visst är det ett arbete, det är ju själfva råvaran man får, den oslipade diamanten, men finnes bara diamanten, går det väl an. Det är ondt om förmågor nu för tiden, tillägger hon smått sorgset.

Men så lyser hon upp igen, när hon visar på en lång hylla i lektionsrummet med porträtt af hennes elever. Där är fru Jungstedt, fru Norrie, fröken Lundequist, och ännu flere af dem, som i dagarna visat henne sin tacksamhet genom att medverka vid den soaré å operan, hvarmed fröken Hebbe på ett så lysande sätt hedrats.

Denna festföreställning var — för att ett ögonblick dröja därvid — något i sitt slag enastående. Den var planlagd som en elevuppvisning, men en grandios sådan, och bland eleverna saknades icke många af de namn, som i detta nu bära upp vår sceniska konst, den vokala och dramatiska. Den senare representerades af 2:dra akten af Monna Vanna med hr de Wahl och fröken Lundequist, den förra af en akt ur Orfevs och en ur Figaros bröllop, hvarvid hufvudrollerna uppburas af fruarna Jungstedt, Svärdström, Norrie, hr Forsell m. fl. I baletten fick publiken det unika nöjet

att skåda två af sina favoriter, fröken Borgström och hr de Wahl.

Vi tala länge, fröken Hebbe och jag, om hennes elever och hennes verksamhet som lärarinna, men så säger fröken Hebbe plötsligt: Men ni glömmen ju icke, att mitt största arbete i konstens tjänst har jag dock utfört på scenen? Ni vet ju, att jag spelat Fidelio, den svåraste roll som kan spelas, och jag gick i land med den och fick beröm? Ni vet ju att jag gjort Valentine i Hugonotterna, min älsklingsroll (i parentes den roll, hvari fröken H. här är afbildad), spelat Margareta i Faust, och många andra... Jag tillhörde ju dock i fyra, fem år en svensk scen!

Det är en klang af vemod i hennes stämma, ty hon måste ju säga sig, att vi af den yngre generationen endast kunnakänna till det genom hörsägen.

Vi ha icke glömt det, därtill ha vi hört för mycket om Signe Hebbes konstnärsbana, men det personligaste och mest lefvande intrycket ha vi gifvetvis af henne från den långa, rika verksamhet som lärarinna den nu snart sjuttioåriga har bakom sig.

En heliotropfärgad slöja viftar ut och in i de dunkla irrgångarna bakom Östermalmsteaterns scen. Jag ställer mig på lur, och när den kommer i min närhet, hugger jag tag med ett: fru Norrie, ett ögonblick! Jag har jagat er hela dagen och nu tänker jag inte släppa taget.

— Ja, jag jagar och jagas, säger den stackars fru Norrie, jubiléer är det rysligaste... ställ aldrig till med sådana, det råder jag er.

Detta är nämligen dagen före den, då fru Norrie skall ha den jubileumsföreställning, hvars succès, när detta läses, redan är ett konstateradt faktum. Våra skrattmuskler vibrera ännu vid minnet af fru Norries unika visföredrag, hennes uppslupna spel som kolhandlerska och hr Anders de Wahls saftigt roliga kolhandlare, en prestation af lössläppt tjufpojkslyne, som han alltför sällan får tillfälle att lysa med på scenen.

Tiden har en besynnerlig benägenhet att gå, det är redan tjugofem år sedan allas vår Anna Pettersson debuterade på Svenska teatern såsom Antoinette i Gnistan. 1882—1907, hvilken rad af konstnärliga segrar och triumfer, hur många glädjestunder för publiken innesluta icke dessa år! Hvem har så haft publikens öra och hjärta, hvem har varit en bättre Sköna Helena, hvem har sjungit Fröding som hon? Ett sådant jubileum kan vara något att fira!

Allt detta tänker jag, men det säger jag icke till fru Norrie, ty det är ju sakförhållanden, som jag icke behöfver uppta hennes dyrbara tid med att inviga henne i.

Fru Norrie, säger jag i stället, en samvetsfråga: hvarför önskar ni rösträtt? Ty att ni önskar det kan

SIGNE HEBBE

ELIS OLSON

ANNA NORRIE

jag förstå, sedan ni vid det stora opinionsmötet å cirkus dokumenterade er som kvinno-sakskvinna.

— Kvinno-sakskvinna har jag alltid varit, säger fru Norrie afgörande. Det skulle bara fattas att jag inte vore det! Det är ju orättvist, att en kvinna, som själf får arbeta och förtjäna och betala dryga skatter, inte skall få ha något att säga. Det har varit många tillfällen, då jag känt det som ett tryck och ett tvång att inte kunna få ge min röst.

— Och det, fast ni har internationell rösträtt i kraft af er talang! Ni är således inresserad af politik?

— Ja, ofantligt, fast jag inte begriper mig mycket på det.

— Liberal?

— Nej, radikal! Hvarje hederlig människa måste väl i sitt hjärta vara socialist. Det finns ju *en* himmel och *en* jord... Sufflösen? Å, ursäkt mig — — jo, jag har telefonerat efter henne. Är alla komna? Anders de Wahl och Nalle? Ja, då så får ni förlåta — —

— För all del, fru Norrie, min spalt är slut. Til Lykke — — Nej, det var sant. Några världsomstörtande planer för nästa säsong?

— Inga alls. Paris, några nya visor, ett par konserter här uppe — —

— Inte en gång en enda liten revolution...?

Borta är den heliotropfärgade slöjan och från scenen hör jag:

— Finns här nån kastrull å' laga, kastrull å' laga — ?

*

— Är ni upptagen i kväll?

— Ja, jag tänker försöka få tag i Olson, han skall ju lämna teatern, och innan dess vill vi sammanföra honom en gång med våra läsare, sade jag.

— Olson, hvad är det för en? Det har jag inte hört.

— Hvad det är för en? frågade jag tillbaka. Olson, det är Olson, Elis Olson, stackars Olson, Sten Stenson Stéen vid Södra teatern? *Vet ni inte det?*

— Nej, men det är inte möjligt! Han som ser så ung ut, inte kan *han* vara så gammal, att han måste lämna teatern?...

Jag måste erinra mig denna episod och dra på munnen, när jag satt i den bekante skådespelarens klädloge på kvällen, då ridån just gått ner för 140:de gången eller något i den vägen öfver "Stackars Olsons" första akt. Jag skulle velat se hans min, om jag berättat den.

— Det är alltså ert oåterkalleliga beslut att utan miskund med våra känslor lämna teatern?

— Mitt oåterkalleliga beslut. Med spelterminens slut säger jag farväl åt teatern för att helt ägna mig åt musiken.

— Det förefaller ändå ganska egendomligt, att ni plötsligt öfverger en bana, på hvilken ni lyckats så väl, för att slå er in på något helt annat.

— Det är tvärtom inte alls egendomligt. För det första är det inte "något helt annat". En kompositör och en skådespelare tolka båda en författares tankar, fast på olika sätt. Och för det andra har jag alltid önskat ägna mig åt musiken. Teatern har för mig varit medel, icke mål.

— Tror ni icke, att ni kommer att ångra er?

— Ångra? Men hur kan en man, som ändtligen fått komma in på hufvudvägen efter att så länge måst gå på en biväg, ångra sig, eller sakna bivägen? Omöjligt.

Herr Olson säger detta med känsla och öfvertygelse, och jag böjer mig i respekt för en så fast och koncentrerad vilja.

— Ja, nu skall jag börja som skolpojke

igen, först studera här hemma och så ut nästa vår, Frankrike, Tyskland, Italien. Om fem år är jag tillbaka med en finare operett. Jag ligger icke för Wagnermusik.

— När ni nu ser tillbaka på er teaterbana, hvilka saker har ni tyckt bäst om?

— Karaktärsrollerna, de roller, då jag fått komma mest bort från mig själf.

— Då borde ni följdriktigt tycka mycket litet om att spela er själf såsom i den här vidtberömda revyn?

— Ja visst, jag tycker mycket litet om revyer, och allra minst om att spela den här kväll på kväll. Men allt det där är ju slut nu snart. — I detsamma öppnas dörren på glänt och en hand sticker in danska klasslotteriets dragningslista.

— Ja, nu fattas det bara, säger jag, då han granskar kolumnerna, att ni vunnit högsta vinsten också!

Men det hade han ändå icke.

CAFOUR

Kvinnorna och rösträttsreformen.

Af Anna Grönfeldt.

I FÖRELIGGANDE artikel påpekar författarinnan en utväg att vid 1909 års riksdag få kvinnornas rösträttsfråga afgjord samtidigt med det slutliga afgörandet af männens. Utvägen synes så enkel och nära till hands liggande, och att icke använda den, skulle nästan tyckas vara att brista i god vilja. Går det som man hoppas, skulle redan nästa riksdag alltså bli kvinnornas riksdag.

GENOM RIKSDAGENS beslut af den 14 maj 1907 är det första steget taget till en ändring af vår representationsform. Den "allmänna" rösträtten enligt de proportionella valens princip är nu förklarad hvilande till vidare grundlagsenlig behandling, heter det, och dock omfattar denna s. k. allmänna rösträtt icke ens hälften af de till mogen ålder komna medborgarna. Den andra hälften, kvinnorna, räknas fortfarande icke värdig utöfvandet af de högsta medborgerliga rättigheterna.

"Hvad ha kvinnorna förbrutit, eftersom de allfort skola vara politiskt omyndiga, och när skall detta straff upphöra?" frågade en af talarinnorna vid det stora opinionsmötet i Stockholm för kvinnans politiska rösträtt. På den första frågan svarar man genom att komma med opportunitetsskäl och den gamla vanliga frasen, att ett upptagande af den kvinnliga rösträtten endast skulle försvåra den inneliggande rötträttsreformen. Dessa skäl, ursprungligen uppfunna af det liberala partiet för att urskulda dettas afståndstagande från det kvinnliga rösträttskrafvet, användes från konservativt håll vid den stora rösträttsdebatten för att afvisa frågan och lyckades också häri, hvadan utgången af rösträttsdebatten äfven blef ett svar på den andra frågan.

Dock har ej härmed det sista och afgörande ordet sagts, därför borgar den alltjämt växande skara, som fylkar sig kring rättfärdighetskrafvet och personlighetsprincipen, därom vittna ock de 91 rösterna i andra kammaren för den kvinnliga rösträtten. Ännu är ej rösträttsreformen lag, därtill fordras ett antagande af densamma vid 1909 års riksdag. Men dess-

Köp Vänersborgs Balskor!

Bästa svenska fabrikat!
Lätta! Eleganta! Hållbara!

Hvarje sula stämplad med vidstående fabriksmärke. Tillverkas som specialitet efter Wienermetod af

Aktiebolaget

A. F. Carlsson Skofabrik,
Vänersborg

Försäljes i minnt hos de flesta skohandlande i riket.

förinnan skulle nya val till andra kammaren äga rum, och det är då att hoppas, att det svenska folket skall visa, att den allmänna rösträtten betyder rösträtt för *både* män och kvinnor. Nu beror det till stor del på oss kvinnor, om vår fråga skall lösas samtidigt med männens eller först efter en hård och kraftuttömmande kamp. Må de, som ännu stå afvaktande och tveksamma, besinna detta och afgifva svaret genom att sluta sig till närma ste förening för kvinnans politiska rösträtt. Må hvarje medborgare fråga sig: har samhället råd att undvara kvinnornas medverkan vid lösningen af de brännande sociala uppgifterna och vid genomförandet af det inre nydaningsarbetet? Detta kräver framför allt skyndsamhet, om ej de oafslutligt verksamma förstörande krafterna skola undergräfvat det hela. Hvad vi vilja har fått ett vackert och sant uttryck i följande ord af en dansk kvinna: "Det skall icke vara man eller kvinna. Men det skall vara människor, som vilja detta enda: I gemenskap arbeta för att skapa så mycken människolycka som möjligt. Som goda föräldrar vilja vi alla ha lof till att vara med för att bygga framtidslandet, där det är godt för barnen att bo. —Veten det, I män och kvinnor, som ännu icke ären med oss. Vi vilja icke våld, vi vilja icke svek, vi vilja endast rättfärdighet. Vi vilja vara med för att bygga landen, för att bygga hemmen. Vi vilja ha del af den allmänna rösträtten."

Skälet till att den kvinnliga rösträtten ej kom med i regeringsförslaget i år uppgafs, som bekant, vara, att den vid 1906 års riksdag beslutade utredningen om rösträtt för kvinnor ej i tid hunnit blifva afslutad. Om detta skäl är något annat än de obotfärdigas förhinder, så kan det väl ej behöfva kvarstå till nästa riksdag. Till dess borde då ett "af densamma föranledt förslag angående rösträtt för kvinnor" kunna afgifvas af regeringen. En af motionärerna för den kvinnliga rösträtten, herr Hörnstén, uttalade en förhoppning härom och tillade, att ett beslut då kunde fattas vid nästa riksdag och blifva förklaradt hvilande, så att frågan skulle kunna afgöras vid 1909 års riksdag. Säkerligen skulle då rösträttsreformen få åtskilligt af den bärande entusiasm, den nu så fullständigt saknar.

Vi fästa våra ärade annonsörers uppmärksamhet därpå, att annonser till Idun måste vara oss tillhanda på fredag, för att kunna införas i följande veckas nummer. Från landsorten böra annonser åtföljas af likvid. Öfriga upplysningar lämnas på begäran omgående af

Iduns Annonskontor, Stockholm.

Katalogen
för Våren 1907
upptager alla Nyheter

**Promenad-, Bal-
& Sällskaps-**
Skodon
Gratis
& franco
Requirera omg

SILVANDERS, Skoafdelningen
GÖTEBORG

En Linnémedalj och en minneshyllning.

JÄMSIDES med fotografierna från den stora Linnéfesten i Uppsala meddela vi ett par andra bilder, som knyta sig till firandet af blomsterkonungens minne.

Som bekant har Vetenskapsakademien med prägländet af en medalj hugfäst minnet af den störste af dess sex stiftare. Den skicklige medaljgravören hr E. Lindberg har modellerat denna vackra medalj, som å framsidan har en bröstbild i profil af Linné, omgiven af inskriften: "Carolus. Linnæus. Nat. MDCCVII. Ob. MDCCCLXXVIII." (Carl Linné, född 1707, död 1778.) Därunder läses: "Memoriam bisæcularem pie celebrans R. Acad. Scient. Suec. MCMVII." (K. Svenska Vetenskapsakademien till högtidlighållande af 200-års-minnet.)

Å fransidan synes inom en latinsk inskrift: "E tenebris tantis tam clarum extollere lumen qui primus potuit" (Han som först ur det djupa mörkret förmådde frammana ett så klart ljus) en bild i helfigur af Linné som ung, sittande på en sten i skogen sysselsatt med att examinera en blomma. I fonden ser man solen gå upp öfver landskapet.

Vår andra bild (sid. 271) är tagen vid den Linnéfest, som på tisdagen den 21 firades i Råshult, Linnés födelseort, och förevigar det ögonblick, då lundastudenterna, grupperade kring monumentet, bringa Linné sin hyllning. Bland de närvarande märktes professorerna Flensburg och Wrangel, biskop Lindström och gref-vinnan Casa Miranda.

Det föga gynnsamma vädet hindrade fotografen att åstadkomma en mera öfverskådlig bild af högtidligheten, som lär ha varit af en synnerligen anslående och stämmingsfull art.

Herta Marks idé.

Vördsamt tillägnad de ogifta, af Campanula.

(Forts. fr. föreg. n:r)

FRÖKEN HERTA infann sig hvarje dag hos systern och höll långa, öfverbevisande tal om att barnet borde heta Sara, först och främst därför att systern därmed visade sin man den allra delikataste uppmärksamhet, och så för att Sara var ett sådant förtjusande namn. Och när systern svarade, att barnets namn stod inte i samband med något som helst annat, och att hon aldrig skulle komma att taga hänsyn till någon annat än barnet själf, då hon bestämde dess namn, teg fröken Herta. Men när hon nästa dag kom upp och höll sitt tal, sade hon, att den lilla borde heta Sara, först och främst därför att det var ett sådant förtjusande namn, och så för att det vore en taktfullhet mot den lillas far.

Det var middag hos Holgers den dag barnet döptes. Ingen visste, hvad namn den lilla skulle få, ingen mer än fru Ester själf och fröken Herta, ty hon gick omkring och log som ett solsken. Härads höfding Holger kände sig tillfreds, därför att han låtit sin fru ensam bestämma barnets namn, men under tillfredsställelsen låg en viss liten oro och gnagde. Då han lade ner arbetet före middagen, tyckte han sig se namnen Blanche och Jane och Maud öfver allt på sina stämpelade ark, på sina handlingar.

"Du ser ut, som om du visste mer än alla andra," sade han till fröken Herta, då han kom ut i salongen i rädigklädd, innan ännu gästerna anländt. "Jag kan tala om för dig på förhand, Herta, att om ni kristnar min lilla tös till Jane, så kommer jag helt enkelt att kalla henne för Janne."

"Då skall jag hjälpa dig, jag kan också kalla henne för Janne. Vi kan godt kalla henne för Janne, hvad namn hon än får, ty det är nu Esters sak, ensamt Esters sak," svarade fröken Herta.

Härads höfding Holger bar själf sin dotter till dopet. Den lilla låg på hans arm och såg på honom med stora, osäkra ögon, och han, som var stark och härdad i lifvet, kände något darra af svaghet inom sig.

Fröken Herta hade placerat sig så, att hon kunde se svågerns ansikte, och då prästen uttalade namnet Sara, det enda lilla namnet, trodde hon, att hon skulle få se en glädjeblyxt i svågerns ansikte. Men det blef inte så. Hon såg, att hans ansikte bleknade, och att det ryckte kring hans ögon. Och han såg inte upp.

Då dopakten var öfver, lade han den lilla i sin frus armar, och han kysste först den lilla och sedan sin fru, och fröken Herta hörde honom säga: tack.

Fröken Herta var inte viss om att svågern var nöjd, fastän hon stridt så tappert för hans skull. Han hade en ohygglig benägenhet för att stänga in sina tycken inom sig själf, men hon skulle allt veta att locka fram hans mening. Då middagen var slut och gästerna aflägsnat sig, kom svågern fram till henne, och så fick hon veta hans mening utan någon åtgärd från hennes sida.

"Jag måste kyssa din hand, Herta, och jag måste tacka dig," sade han.

"För att jag ämnar kalla din lilla dotter för Janne?" sporde hon.

"Ingen människa får ge min dotter ett annat namn, än det hon fått i dag," sade han allvarligt, "och inte något skämt nu, Herta. Jag är skyldig dig min tacksamhet."

Hans allvar imponerade på henne, det fanns ingenting, som så hade makt att imponera på fröken Herta som allvar.

"Jag förstår dig," sade hon hastigt. "Det är Ester, som du är skyldig din tacksamhet."

"Dig må jag tacka," svarade han blott. Och så kysste han hennes hand.

III.

Fru Ester var ständigt vid sitt barns sida. Hon ammade det själf, skötte det själf, vakade öfver det själf. Hon sade nej till alla bjudningar, glömde att promenera, glömde att hålla sitt hem i ordning, glömde att frisera sitt hår.

"Hvad du ser ut!" sade fröken Herta, då hon sin vana trogen kom upp till systern på sin förmiddagspromenad. "Och så här ser ut! Barnkläder i själfva matrummet, barnkläder öfver allt, där de platt inte borde finnas."

"Jag måste hänga dem i solen, de känns så fuktiga eljes, förstår du inte det?" svarade fru Ester.

"Nej, det kan jag inte förstå," svarade fröken Herta. "Ni har tagit det bästa rummet i hela våningen åt den lilla, och då borde de andra rummen vara befrjade från hennes persedlar. Hon vänder ju upp och ned på allting, den älsklingen. Det är inte alls sött gjort, så söt hon än är, den lilla, och hon blir ju sin omgifning till obehag, hon som skulle vara endast till behag. Hela huset på tå för en sådan där liten byting. Du är ju alldeles degenererad till ditt yttre och ditt hus och hem också. Jag måste visst skicka upp mamma för att banna dig."

"Det där förstår du inte alls. Du kan ju inte begripa, hvad tid och rum och omsorg ett litet barn kräfer, och därför borde du inte uttala dig om det du inte begriper."

Fru Ester hviskade fram sitt påstående, och hon såg på systern med ett öfverlägset leende.

"Nej, jag kan inte begripa, hur en sådan där liten människa kan ha makt att vända upp och ned på allting. Du ödelägger dig själf, Ester. Ser du då inte, hur blek och ful och ovårdad du blifvit, du, som dock såg ganska bra ut en gång. Och den lilla insuper ödeläggelsen med mjölken. Kom, och beskåda dig ett ögonblick i spegeln!"

Men fru Ester brydde sig inte om att svara systern.

"Det är synd om Nils," tänkte fröken Herta, men hon sade det ej. Hon drog sin eleganta blus tillrätta och slog sig ned vid pianot i salongen.

"Herta, för guds skull, flickan soffer, du får inte spela nu," ropade fru Ester.

Fröken Herta svängde rundt på pianostolen.

"Just därför skulle jag ha lust att spela af alla krafter. Det har ju blifvit alldeles odrägligt här i huset, sedan barnet kom. Om jag nu går, så går jag för att skicka upp mamma. Hon måste komma för att tala förnuft med dig. Förstår du inte, att om du bara tar hänsyn till barnet, så blir du hänsynslös mot alla andra? Och hur skall Nils kunna finna sig i en sådan här oordning och i att hviska i stället för att tala och att ständigt gå på tå?"

Fröken Herta gick. Men nästa dag kom hon igen.

"Tro inte, att jag går på tå, fastän jag kommer, och tro inte, att jag tänker hviska," sade hon skratande. "Sofver Sara?"

"Du behöfver inte alls hviska eller gå på tå, ty Sara har nyss vaknat," sade fru Ester. "Kom, så skall du få se, så söt hon är!"

Och fröken Herta följde systern in i barnkammaren, och där lyfte hon den lilla orostifterskan högt på sina armar och lekte med henne.

"Man måste föra in en ny metod ifråga om barnskötsel," sade hon, "en helt och hållet ny metod, som går ut på att hindra de små att förgripa sig på de vuxnas rättigheter."

"Ja, jag instämmer," sade härads höfding Holger, som helt oförmodadt uppenbarade sig. "De där små begär ju helt och hållet våld mot oss vuxna. — Men hur är det, Ester, du lofvade mig en andra frukost vid den här tiden," tillade han, vändande sig till sin fru. "Du vet, att jag måste resa bort om tjugu minuter och har inte utsikt att få någon middag förrän klockan sju."

"Det glömde jag alldeles af, jag har varit så upptagen af lilla Sara hela förmiddagen," sade fru Ester. "Kunde du inte gå ut och äta?"

"Det hinner jag väl knappast. Kanske jag kunde få en smörgås och ett glas öl, så reder jag mig nog."

"De ha barntvätt därute. Kunde du inte gå in på en restaurant, då du går ner till station? Kokerskan har förmodligen ingenting i ordning, eftersom jag glömde att säga till om din frukost," svarade fru Ester.

"Tag Sara!" sade fröken Herta och lade barnet midt på golvet. "Jag skall springa ut och klatscha på kokerskan, så att det hviner om det." Och i nästa minut var hon försvunnen.

Fröken Herta dukade själf bordet. Med stor beskäftighet satte hon fram allt ätbart hon fann i skafferier och skåp. Hon fick kokerskan att steka en bif på två minuter, och medan härads höfding Holger åt satte hon sig midt emot honom vid matbordet och rörde choklad åt honom.

"Du är en duktig flicka, Herta, och jag önskar dig af allt hjärta en god man," sade han, då han tog emot chokladkoppen ur hennes hand.

"Tack för komplimangen! Det var din tillfredsställda gom, som levererade den," svarade hon. "Tro inte, att någon man observerar, att jag möjligtvis är duktig, då däremot alla observerar, att jag inte är vacker. Och förmodligen blir jag därför utan man."

VETENSKAPSAKADEMIENS LINNÉMEDALJ. GRAVERAD AF ERIK LINDBERG.

Men jag får väl följa syster Margaretas exempel och bli sjuksköterska, ty något måste jag förbruka min kraft på."

"Du är inte ful, Herta, det kan jag försäkra dig i sanningens namn. Då man väl fått syn på dig, träder du fram som i glans," svarade svågern. Han satt lutad öfver sin chokladkopp, och hans ansikte var allvarsamt.

"Men det är svårt att få syn på mig, menar du," och fröken Herta lät höra ett klingande skratt. "Vi kvinnor är ofta mera fattiga än blommorna, mera vanlottade. De ha storlek eller färg eller doft till sitt förfogande. Vi ha stundom ingenting."

"Ni! Prat. Ni ha både storlek, färg och doft att komma med och en genomträngande förmåga att dra uppmärksamheten till er under er blomningstid."

"Det är ett misstag, Nils, alla kvinnor ha inte den förmågan, det finns tusende, som sakna den. Men det finns helt säkert inte en enda, som inte har den naturliga åstundan inom sig att bli sedd af en enda så helt, att ingen annan syns. Det är vår natur helt enkelt, vi kan inte tiga ihjäl den eller resonera bort den. Vi vill gifva oss själfva till lust eller till hjälp, officialis är vi, officialis vill vi vara. Margareta gaf sig till hjälp för de sjuka, då hon blef sjuksköterska. Ester gaf sig åt dig, då hon gifte sig. Nu återstår det för mig att gifva mig åt någon eller något."

Häradshöfding Holger tömde sitt ölglas.

"Du skall gifva dig," sade han.

"Gifva mig," eftersade fröken Herta. "Du menar, att jag skulle sitta och vänta, tills någon kommer och får syn på mig och tar mig."

"Jag menar, att du skall vänta, tills du blir kär, då skall du gifva dig."

"Nå, men om jag nu skulle bli kär, och det förmodar jag, att jag kan bli, och att jag blir, hvad har jag då för medel till mitt förfogande, så att det jag älskar må kunna bli mitt? Har jag något annat medel än att sitta och vänta?" frågade fröken Herta.

"Du har din kärlek. Kärleken är ju efter någras påstående magnetisk."

"Det är obevisadt."

"Men det visar sig dock ganska ofta i praktiken, att kärleken har makt att dra till sig föremålet. Hur ofta händer det inte oss män, att vi bli kära i en flicka, friar och vinner henne genom vår kärleks makt."

"Hennes ja vinner ni och hennes hand, hennes hjärta är ett doldt ting. Och hvarför vinner ni så lätt hennes ja och hennes hand? Det är helt visst ingen magnetisk ström från er kärlekskänsla, som är den förhärskande kraften. Å nej, det är väntans ovisshet, det är väntans tröstlösa förlamning. 'En fågel i hand är bättre än tio i skogen' går som en lärdom från släkte till släkte. Man tror inte på de tio i skogen, det vill säga, man har inga möjligheter att tro på, och så griper man om den fågeln, som satt sig på ens hand."

"Du tycks ha skadat skarpt på lifsförhållandena,

Herta. Hvar har du din vishet ifrån?" frågade häradshöfding Holger.

"Från böckerna, litteraturen är en spegelbild ur lifvet, det kan inte förnekas, och lifvet själf har visat mig på förhållanden, som uppväckt känslor af opposition," sade hon. Hon tänkte på sin systers giftermål, och hon rodnade.

"Hvarför opposition?" frågade han.

"Därför att det är våld på vår lycka, våld på allt det, som kunde höja oss och förädla oss. Disharmonien får mark genom sådana förhållanden. I disharmoni födas nya släkten och i disharmoni gå de gamla ur tiden. Disharmoni gör människan omöjlig, förkväver och ödelägger det bästa hos henne."

Häradshöfding Holger såg forskande på sin svägerska.

"Hvad vet du egentligen om disharmoni, Hertabarn. och hvar syftar du?" sporde han.

"Hvad jag vet? Vår tids unga flickor vet allting. Spörj aldrig om hvad man vet! Böckerna lär oss att tänka."

(Forts.)

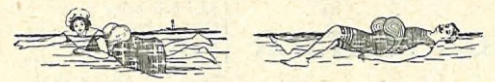

TEATER OCH MUSIK

KGL. TEATERN. Fernando, den gamla mänskensromantikens mest älskade typ i den äldre operadiktningen, har fått en ny uttolkare i hr David Stockman, som häromkvällen sjöng partiet på ett i vokalt hänseende synnerligen berömvärdt sätt. Den unge sångarens röst har den äkta lyriska färgen, den är smekande och mjuk och väl utbildad i mellanregistret. Däremot tål den inga kraftyttringar, då förlorar den genast sin klang och stadga. Hvad det dramatiska återgifvandet af rollen beträffar, förmår hr S. ännu endast begagna sig af aktionens mest elementära medel.

DRAMATISKA TEATERN. Till slut flingo äfven vi se fru Betty Nansen göra titelrollen i Söderbergs dramatiska kärleksanalys eller analyserande kärleksdrama, och resultatet blef sådant att både författaren, skådespelerskan och publiken kunna vara belätta. Författaren fick blod och ande i sin tankeskapelse, eld och tårar i sina repliker, och detta till den grad, att han borde blifvit både rörd och förvånad, ifall han icke kommit förbi bägge dessa sensationer. Publiken

Vatteningar.

Storartad sport i vattnet!

Med tillhjälp af Deans Fjäril-Vatteningar, kan enhver lära sig att simma och flyta inom kort tid. Alla Fjäril-Vatteningar äro af samma storlek och kunna bära lika lätt en man på 125 kg. som ett barn på 25 kg.

Pris kr. 1: 50. Bruksanvisning medföljer.

Till landsorten mot postörskott.

Ensamförsäljare:

BUTTERICKS MÖNSTERAFFÄR,

A.-B. MARIUS HARTZ.

Drottninggatan 72, Stockholm. Riks 1726.

fick helt oväntadt se en skymt af fru Nansens våldsamma konst och fick, därest den annars hade viljan och förmågan därtill, sin uppfattning af stycket förtydligad, fördjupad och i en del punkter möjligen förändrad. Skådespelerskan fann här i salongen den sympatiska atmosfär och det uppskattande af stycket och sitt spel, som klickade i Köpenhamn.

Fru Nansen förklarade Gertrud, därför att hon icke glömde att framhålla någon af de skiftande karaktärs-egenskaper, hvilka tillsammans bilda denna kvinna med den enda och farliga förtjänsten att aldrig inlåta sig på kompromiss. Det är på det svagare eller skarpare understrykandet af de olika lynesdragen hela figurens hållning beror, och detta hänger åter på skådespelerskans egen upplåtning. När vi sågo denna nya Gertrud, finga vi den tanken, att som Söderbergs hjältinna bör en skådespelerska ha ett utmärkt tillfälle att bekänna temperament — om hon har något alls. Kanske blir det rent af på denna egenskap stycket kommer att lefva — om det får lefva alls.

— cr.

Rättelse.

Våra bostäders inredning.

TILL FÖLJD af förbiseende har i min uppsats nr IX i denna nu avslutade fråga mätten på hvardagsrummet upptagits till 5 och 7 kvm. Det skall naturligtvis vara 25 och 27 kvm., ty så litet kyffe som 5 kvm. har jag ännu ej behöft använda annat än till garderob.

ELIN LINDHAGEN.

Pomril

förnämsta och billigaste alkoholfria läskedryck

förordas.

Rikstel. 102 85.

Allm. 76 86.

KÖKSALMANACK

Redigerad af

ELISABETH ÖSTMAN.

Inneh. af Elisabeth Östmans Husmoderskurs i Stockholm.

VECKAN 2—8 JUNI 1907.

SÖNDAG. Frukost: Smörgåsbord; stekt gädda med brynt potatis; ägg; mjölk; kaffe eller te med giffjar. Middag: Julienesoppa med klimp; hamburgerbringa och tunga med legymer; fikonpudding med vaniljsås.

MÅNDAG. Frukost: Smörgåsbord; bräckt hamburgerbringa (rester från söndag) med stekt potatis; mjölk; kaffe eller te. Middag: Gratin på buljongskött; sur mjölk med pepparkakor.

TISDAG. Frukost: Smörgåsbord; oxtunga (rester från söndag) med brun kaprissås och potatis; mjölk; kaffe eller te. Middag: Kromgädda med smör och pepparot samt potatis; mondaminkram med mjölk.

ONSDAG. Frukost: Smörgåsbord; hafregrynsgröt med mjölk; omelett med fiskstufning (rester från tisdag); kaffe eller te. Middag: Grytstek med pressgurka, lingon och potatis; rabarberkräm med vispad grädda.

TORSDAG. Frukost: Smörgåsbord; äggkaka med fläsk; mjölk; kaffe eller te. Middag: Grönsoppa med mjölk; väfflor med sylt.

FREDAG. Frukost: Smörgåsbord; hafremjölsvälling; kokt sill med smör och ägg samt potatis; mjölk; kaffe eller te. Middag: Kall grytstek (rester från onsdag) med ärter och brynta morötter; vinsoppa med biskvi.

LÖRDAG. Frukost: Smörgåsbord; pannbiff med potatis; mjölk; kaffe eller te. Middag: Bräckt skinka med spenat; filbunke.

RECEPT:

Hamburgerbringa (f. 6 pers.). 2 1/2 kg. rökt oxbringa, vatten. Till garnering: Legymer och persilja.

Beredning: Bringan tvättas med borste och svagt såpvatten och får ligga 12 timmar i kallt vatten. Den påsättes i kallt vatten och får sakta koka omkr. 4 timmar samt skummas väl under kokningen. Bringan får ligga kvar i sitt spad 1/2 tim., ty den blir därigenom mjörlare. Den serveras skuren i skivfor garnerad med legymer och persilja.

Fikonpudding (f. 6 pers.). 2 hg. konfektikon, 2 hg. sötmandel, 160 gr. socker, 4 äggulor, 2 dcl. tjock grädda. Till formen: 1 msk. smör (20 gr.).

Beredning: Fikonen sköljas väl och skäras i strimlor. De läggas därefter i en spillkum och få stå att svälla omkr. 2 tim. i kokande vatten. Mandeln skällas, torkas och drivs genom mandelkvarn, hvarefter den blandas väl tillsammans med sockret, äggulorna, grädden och de svällda fikonen. En form smörjes med kallt smör, massan hälls däri; formen sättes in i ugn, och puddingen får grädda omkr. 1/2 tim. Den uppstjälpes på fat och serveras med vaniljsås.

Gratin på buljongskött (f. 6 pers.). 1/2 kg. buljongskött, 1 rödlök, 3 msk. smör (60 gr.), 2 kkp. buljong, salt, hvitpeppar.

Potatismos: 1 lit. potatis, 1 kkp. mjölk, 2 msk. smör (40 gr.), salt, socker, 2 msk. stötta skorpor, 1 msk. riven ost.

Till formen: 1/2 msk. smör (10 gr.).

Beredning. Köttet hackas groft. Löken skalas, hackas fint och brynes i smöret tillsammans med köttet, hvar-

Baka själf hvetebrödet och använd det till Lagermans Bakpulver-Tomten!

oftet buljongen och kryddorna tillsätts. Potatisen räskalas, kokas i vatten och pressas genom purépress eller mosas sönder med en gaffel. Mjölken kokas upp och tillsättes jämte 1 msk. af det kalla smöret samt kryddorna och moset arbetas med gaffel, tills det liknar skum. Ett elffast fat eller en pajform smörjes med smör, köttet lägges i och utbredes jämnt. Potatismoset lägges ofvanpå och anrättningen strös öfver med de stötta skorporna och den rifa osten samt belägges med resten af smöret, fördelat i flockar. Grätinen sättes in i ugnen att få vacer ljusbrun färg. Den serveras med skiradt smör eller steksås.

Oxtunga med brun kaprissås (f. 6 pers.). 1 färsk oxtunga, vatten, salt.

Sås: 1/2 lit. köttsky, 1 msk. mondamimjöl, 1 msk. fint hackad kaprissås, 1/2 msk. madeira, salt, socker.

Beredning: Tungan sköljes väl, påsättes i kokande, saltadt vatten, skummas och får koka, tills den är mör eller omkring 3 tim. Skinet afdrages och hälften af tungan användes till denna rätt. (Den andra hälften stekes med champinjoner och serveras med grönsaker.) Tungan skäres i 1/2 cm. tjocka skivfor. Köttskyn afredes med mondamimjöl uttrörd i 2 msk. kallt vatten och såsen får koka under rörning i 5 min. Den afsmakas med

kaprisen, vinet och kryddorna. Tungskivorna läggas och såsen får åter koka i 5 min. Anrättningen serveras som frukosträtt, med brynt potatis.

Grytstek (f. 12 pers.). 4 kg. innanlår eller fransyska, 2 hg. späck, 5 msk. smör (1 hg.), 1 msk. salt, 2 lit. svag buljong eller vatten, 12 kryddpepparkorn.

Sås: 2 msk. smör (40 gr.), 3 msk. mjöl, köttsky, 1 dcl. tjock grädda, 1/2 tsk. socker.

Beredning: Köttet bultas lätt och tvättas med en duk doppad i hett vatten. Det späckas därefter om så önskas. En stekgryta upphettas långsamt, tills den blir rykande het, smöret lägges och steken brynes på alla sidor (den vändes med två träskedar). Vätskan, som bör vara kokande, påspädes litet i sänder och kryddorna läggs. Köttet får därefter steka färdigt med lätt slutet lock omkring 4 tim., vändes ett par gånger under stekningen samt öfveröses ofta. Till såsen silas och skummas köttskyn väl. Smör och mjöl sammanfråsas, köttskyn påspädes litet i sänder och såsen får koka 10 min. hvarefter grädden tillsättes och såsen får ett uppkok. Den afsmakas med sockret och peppar och salt, om så behöves.

Äggkaka med fläsk (f. 6 pers.). 6 ägg, 4 dcl. gräddmjöl, 2 tsk. hvete-mjöl, (1 tsk. fint hackad purjolök), 3 1/2 hg. randigt, lätt saltadt sidfläsk.

Beredning: Äggulorna vispas med mjölken och mjölet samt smaksättes, om så önskas med purjolöken. Sist nedskäras de till hårdt skum slagna ägghvitorna. Fläsket skäres i skivfor och bräcks lätt i en het panna. Det upptages och flottet upphälles. Pannan gnides ur väl med hvitt papper, så att intet salt blir kvar. Flottet hälls tillbaka i pannan, som ånyo ställes öfver ednen att bli varm, då äggstanningen inhalles och fläsket lägges ofvanpå. När äggkakan är gräddad på den ena sidan vändes den på ett lock, stjälpes åter i pannan och gräddas på den andra sidan. Den serveras som frukosträtt.

Kokt sill med smör och ägg (f. 6 pers.). 3 stora eller 4 små saltat sillar, 3 lit. vatten, 3—4 ägg, 1/2 hg. smör.

loko! Hvad skall jag använda till min stortvätt?

Chromol såpan

Chromol såpan är bäst!

Fabriker :: MALMÖ

illverkas endast vid A. P. Sjöbergs

Beredning: Sillen flås, urtages, sköljes väl och lägges i vatten omkr. 12 tim. Den upptages och fläkes midt itu, hvarefter ryggen och alla småben borttages. Äggen hårdkokas (omkr. 10 min.), afkyles i vatten, skalas och hackas fint. Sillen lägges i kokande vatten och får koka i 15 min., hvarefter den upptages med hälslef och upplägges på varmt serveringsfat, hvarfals med en del af de hackade äggen. Smöret smältes och hälls öfver och anrättningen öfverströs med resten af äggen samt garneras med persilja och kokt potatis.

Spenat (f. 6 pers.). 1 kg. spenat, 1 kkp. spenatspad, 3 msk. mjöl, 2 kkp. mjölk eller buljong, 3 msk. smör (60 gr.), 1 msk. socker, 2 tsk. salt.

Till garnering: 2 hårdkokta ägg. Beredning: Spenaten rensas, sköljes och får afrinna. Den lägges i en gryta, utan vatten och röres, tills bladen äro slaka, hvarefter den tagges upp och får afrinna. Den hackas därefter tåmligen fint med mjölet. Smöret fräses i en kastrull, den hackade spenaten lägges och omröres väl, hvarefter den vätska, som bildats vid förvällningen tillsättes jämte mjölken och spenaten får koka under rörning i 15 min. Den afsmakas med socker och salt och garneras, om så önskas, med hårdkokta ägg.

ANNONSER skola vara inlämnade till Expeditionen senast fredag för att kunna införas i följande veckas nummer.

LEDIGA PLATSER

Kostnadsfritt. Om Ni genom undervisning eller korrespondens ämnar läsa Er bokför., räkensk., svensk o. utländsk handelskorrespondens m. m., torde viert nya 64 sidiga rikt illustrerade prospekt vara af stort intresse för Er. Begär det! Det erhålles gratis. Malmö Språk- & Handelsinstitut

FÖR två flickor om 8 och 7 år önskas till hösten examinerad folkskollärarinna, som utom lektionerna vill åtaga sig att hafva tillsyn till dem och deras toilette. Betyg, rek. och porträtt adresseras till Friherrinnan von Blixen-Fineke, född Rosenblad, Kullatorp, Näsbyholm, Skåne.

För ett dugligt fruntimmer, kompetent i bokföring, finnes god anställning. För omhändertagande medel bör 2,000 kr. kunna ställas som säkerhet. Svar till »Framtidsplats», Iduns exp. f. v. b.

Vid Strömstads Elementarläroverk för flickor

finnes plats ledig att tillträda nästa hösttermin för en lärarinna i de förberedande klasserna. Kompetensvillkor: elementarskolebildning och småskollärarinneexamen. Vidare medd. skolans föreståndarinna, fröken Maria Almén, adr. Strömstad.

Föreståndarinneplatsen

vid Norrköpings fattigvårds barnasyl kungöres härmed ledig att tillträda den 1ste eller senast den 15de nästk. juli. Sökande, ogift eller änka i en ålder af 30-40 år, bör vara barnkär, kunnig och erfaren i vården af barn samt frisk och stark. Lön 400 kr. pr år och allt fritt. Ansökningar, ställda till fattigvårdsstyrelsen och åtföljda af präst-, läkare- och tjänstgöringsbetyg, skola vara ingifna till Fattigvårdsbyrå i Norrköping senast den 10 instundande juni.

Ordinarie lärar anbefattning

vid Varbergs sjukklassiga elementarläroverk för flickor med undervisnings-skyldighet i naturkunnet och geografi är till ansökning ledig med tillträde instundande läsår. Lön 1,400 kr. med ålderstillägg. Kompetens: afgångsexamen från högre lärarinneseminarium. Ansökningshandlingar (äfvén präst- och läkarebetyg) ställda till styrelsen insändas under adr. komminister Nils Kull senast den 26 juni 1907 kl. 12 på dagen. Varberg den 22 maj 1907. STYRELSEN.

Vid Samskolan i Vadstena

anställas nästa höst: en eller två v. adjunkter, två extra ämneslärarinnor, en musiklärare, en gymnastiklärare, en lärarinna i kvinnligt handarbete. Ämnena för v. adjunkter och extra ämneslärarinnor kunna ordnas på hvarjehanda sätt; dock behöfves ingen lärare i naturlära. Ansökningar ställda till »Kungl. Öfverstyrelsen för rikets allmänna läroverk», insändas till rektor vid Samskolan i Vadstena.

EN anspråkslös, ej för ung flicka, pålitlig, ordentlig och villig, något kunnig i enklare sömnad, och dito matlagning, erbjudes plats att i tjänstinnas ställe tillsammans med husmodern, sköta enkelt hem i stad. Hjälp med tvätt och skurn. Svar med lönepret. m. m. samt fotografi, till »Liten familj», Örebro p. r.

FÖRMÄNLIG, bekväm, själfständig plats att sköta bättre ungarlskshem, erhåller huslig, bildad, 24-33 års bättre flicka, med sätt och yttre. Ref. och fotografi till »Framtid 65», Gumælii Annonsbyrå, Malmö f. v. b.

UNG bildad anspråkslös fransyska önskas under sommarmånaderna i yngre familj i Sundsvall för att med herra och fru i huset tala sitt modersmål. Svar med uppgift om ålder och löneanspråk insändes under adr. »Français», Sundsvall p. r.

ANSPRÅKSLÖS, stadgad, ordentlig flicka, barnkär och kunnig i enklare linne- och klädsömnad, får genast plats i enkelt hem i Dalarnes landsbygd. Svar med fotografi och löneanspråk till »Familjemedlem», Iduns exp.

ALDRE eller yngre, bildad eller enklare flicka kan få plats strax efter mid-sommars i läkarefamilj för vård af ett spädt barn och tillsyn af ett på 2 år. Svar till »Midsommars», Eskilstuna p. r.

BILDAD, frisk, anspråkslös, ej för ung flicka, hemma i enklare matlagning, önskas i liten familj (3 pers.) att tillsammans med husmodern sköta de förek. sysslorna. Svar jämte foto. och rek. till »Ömsesidig trefnad», Mariefred p. r.

LÄRARINNA, musikalisk, ej för ung, önskas under sommaren som sällskap och vårdarinna åt 10-årig flicka. Eventuellt fast plats i höst. Svar till »Väst-kust», Iduns exp. f. v. b.

Sinnes-sjukvård.

Några friska och ordentliga flickor öfver 20 år kunna få anställning som elever vid Uppsala asyl. Villkor: 18 kr. i mån. jämte allting fritt utom beklädnad. Efter 1/2 års fullgod tjänstgöring erhålles 23 kr. och allting fritt. Ansökningar åtföljda af frejde- och tjänstebetyg insändes till Asylläkaren, Uppsala.

Sömmerska,

skicklig i dräkt- och klädningsömnad erh. stadigvarande plats att förestå mindre syatelier. Svar med uppgift & lönepret. och om möjligt foto. emottses under adr. »Syatelier», Fredriksfors p. r.

SVENSK familj i London, som ämnar vara i Sverige från medio juli till medio sept., önskar väl rekommenderad barnfröken för två gossar, ett-åtta år, från förstnämnda datum för att sedan medfölja till London. Fri utresa. Svar med ref., löneanspråk, ålder etc. märkt »London», Iduns exp.

BARNFRÖKEN, något kunnig i musik, och villig att läsa med 2 barn i ålder 8 och 6 år får plats nu genast hos svensk familj i Köpenhamn. Svar märkt »Vård 1907», Iduns exp.

Vid Trolhättans 6-klassiga Samskola

är för nästa läsår ett vikariat ledigt med hufvud-aklig undervisningskyldighet i engelska och tyska, om möjligt äfven i bokhålleri och linjarritning. Vikariatet kan öfvergå till fast plats, om därtill lämplig person anmäler sig. Lön efter kompetens. Sökande manlig eller kvinnlig må före d. 8 juni insända ansöknings- och kompetenshandlingar, löneanspråk och uppgift & alla de läs- och öfningsämnen, hvari sökanden kan åtaga sig undervisning till samskolans styrelse under adress rektor J. Wallinder, Trolhättan. STYRELSEN.

FÖR yngre, anspråkslös hushållerska, med sinne för landet, gifves tillfälle att under sommaren sköta litet ungarlskshem i herrlig trakt med utmärkta kommunikationer Stockholm-Upsala. Svar med nödiga upplysningar märkt: »Som-marro 1907» under adr. S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm f. v. b.

Lärarinneplats.

Vid Sköfde Elementarläroverk för flickor blifver en vik. lärarinneplats ledig att tillträda med nästkommende läsårs början. Undervisningsämnen äro geografi och räkning på lägsta och mellanstadiet; lönen 1,300 kr. för läsår. Sökande bör hafva utexaminerats från folkskollärarinneseminarium eller äga däremot svarande kompetens. Ansökningshandlingar och läkarebetyg insändes till läroverkets föreståndarinna före den 1 juni.

Epidea isköterske-platsen vid Askersunds station i Nerke är i anseende till innehafvarinnans förestående giftermål ledig att tillträda den 1 juli d. ä. Sökande torde till undertecknad före midsommars sända intry öfver väl vitbordad tjänstgöring omkring 1 års tid vid större sjukhus samt öfver genomgången kurs vid större epidemisjukhus. Lön 600 kr. och 100 kr. såsom hyresbidrag jämte 50 öre i dagraktamente vid tjänstgöring. Vidare underrättelser af undertecknad på begäran. Askersund d. 22 maj 1907. P. L. ÖHRWALL prov.-läkare.

EN äldre bildad herra önskar resällskap under juli månad till badort med bildad, frisk, gladlynt dam häst sjukgymnast eller sjuksköterska och lämnas fri resa och fritt vivre. Svar helst med fotografi, som returneras och uppgift på ålder, torde sändas till »Salt Water», under adress S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm.

BÄTTRE flicka, kunnig i matlagning, som vill åtaga sig ensamplats hos två personer, i landsortsstad, kan erhålla sådan från 1 sept. eller oktober. Hjälp med tvätt och skurning. Svar till »C. E.», Iduns Exp.

ANSPRÅKSLÖS, barnkär flicka, hälst med förut innehafd plats, önskas för 3 barn om 2, 4 och 6 år. Svar med rek., fotografi och löneanspråk till Fru Elisabeth Lindström. Borås. Box 2.

BÄTTRE flicka, något van vid sjukvård, önskas som hjälp och sällskap i mindre familj där frun är klen. Svar till »O. G.», Lund p. r.

VID bruk i Dalarne får hushållsvan bildad flicka plats. Nya Inackorderingsbyrå, Brunkebergsg. 3 B, Stockholm. Etab. 1887.

HUSFÖRESTÄNDARINNA, barnkär, ordentlig, fullt förtrögen med ett hems skötande, erhåller genast plats i prästgård på landet, där matmoder saknas. Svar till »Prästgård på landet», Iduns exp.

LÄRARINNA, kompetent att undervisa flicka i afgångsklassen i alla svenska ämnen, (samt nybörjare), erhåller god anställning & större lönegendom inst. hösttermin. Sökande, skicklig i franska språket samt musik, allvarligt sinnad, äger föredrä. Betyg, ålders- och löneuppgifter, fotografi, sändes till »B.», Hjo p. r.

EN FRISK, barnkär, ung flicka önskas till landet, som sällskap och hjälp åt ung fru och hennes tre små gossar. Jungfru finnes. Vidare genom korrespondens med fru Helga Lundberg, Bergvik.

EN gladlynt, stark sjuksköterska, villig att ensam sköta ett nervsjukt äldre fruntimmer, något lam, samt tillika städa den dublet hvari hon bor, får plats, helst i juni, mot en aflönning af 25 kr. i månaden. Svar med fotografi och betyg till direktör A. Widell, Vansäter, Bergvik.

PLATSSÖKANDE

UNG massös önskar plats i familj eller hos ensam dam. Ref. finnes. Svar märkt »C. I.», Iduns exp. Sthlm.

LÄRARINNA, som aflagt studentexamen, önskar plats 15 juni-15 aug. Svar: »Feriäläsning», Iduns exp.

Undervisningsvan realstudent

önskar under sommaren plats på landet där tillfälle till kalla bad finnes, att mot fritt vivre och fri resa meddela undervisning ett par tim. dagl. Svar till »Stud. 05», Enköping p. r.

Skicklig exam. massös

önskar arbete på landet. Äfven o. s. ö. elektr. behandling. Utm. fina rek. Svar till S. Boman, Tufvan. Västervik.

Ung bildad dam,

mycket musikalisk, önskar plats mot fritt vivre såsom sällskap och att undervisa i sång. Goda ref. finnes. Närmare & Stockholms Uthyrningsbyrå, Kungsträdgårdsgatan 12.

BÄTTRE flicka, 29 år, önskar plats i god familj, hälst i västra Sverige, som husmoders hjälp eller på egen hand sköta ett litet hem. Kunnig i matlagning, bakning, sömnad m. m. Tacksam för svar till »1907», Lysekil p. r.

UTEXAMINERAD lärarinna som f. n. vistas utomlands önskar till hösten plats i familj att läsa t. o. m. 3:dje klassens kurs samt språk på högre stadium. Svar 5 Bellmansgatan, Stockholm. Allm. tel. 302 95.

HANDARBETSLÄRARINNEPLATS sökes af undervisningsvan guvernant, som i vår med högsta betyget genomgått Lundiska slöjdcursen och för närvarande åtnjuter undervisning i Handarbets Väners lärarinnekurs samt i en knyttlingskurs. Svar till »N.», postkontoret vid Greftevegatan, Stockholm.

VAN lärarinna önskar kondition under sommaren. Sv. ämnen, språk o. musik. Svar till »S. E.», Iduns exp., Stockholm.

ATT förestå ett mindre men väl ordnat hem önskas af därtill kompetent person van att handleda barn. De bästa ref. Svar märkt »Nu eller till hösten», Iduns exp.

Tjugufemårig

bildad flicka, något musikalisk, önskar plats, hälst på landet, hos äldre dam eller äldre familj, att vara som sällskap, hjälp och nytta. Deltager gärna i skrifvöromål. Svar till »Maj», Iduns Exp. f. v. b.

UNG, bildad dam, önskar under sommaren plats i familj som lärarinna eller som lektris och sällskap. Svar till »Sommars», Linköping p. r.

UNG flicka önskar plats från början af juni att efterse barn och gå frun tillhanda. Svar till »17 år», Lindhagens pappershandel, Västerås.

Språkkunnig, musikalisk

flicka, som vistats 1 1/2 år i Frankrike, önskar plats som resällskap eller i familj. Flerårig elev af framstående pianist. Har genomgått hushålls- och sykurs. Svar till »R. S.», Iduns exp.

PLATS önskas i enkelt, godt hem, hälst i landet i mellersta Sverige, för 16-årig anspråkslös, bättre flicka, att mot fritt vivre under sommaren gå frun tillhanda i förek. hushållsgöromål och i öfrigt som sällskap. Den sökande är något kunnig i klädsömnad samt musikalisk. Svar till »Helfrid» under adr. S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm.

SOM barnfröken, hjälpredda, jungfru, eller hvad som helst önskar ung bildad. dam följa med familj till utlandet. »Anspråkslös», Linköping, p. r.

BILDAD flicka önskar under juni och juli plats som bonne i tysk fam. i Sverige. Svar emottses tacksamt till »Fritt vivre», Malmö p. r.

EN folkskollärarinna önskar under sommarferierna plats i familj att läsa med barn i små- eller folkskolans ämnen. Deltager gärna i husliga sysslor om så önskas. Vid lön fästes ej stort afseende. Svar till »Jämttös 1907», Iduns exp.

ANSPRÅKSLÖS bättre flicka, kunnig i sömnad önskar öfver sommaren plats som hjälp åt husmoder eller som lärarinna för mindre barn. Utm. rek. finnes. Svar till »Fritt vivre», Iduns exp., Stockholm f. v. b.

INFORMATORSPLATS önskas af undervisningsvan fil. stud. Svar före 15 juni till »M. N. Bg.», Nya Tidningskont. Uppsala.

UNG flicka önskar plats inne i juni som sällskap och hjälp för äldre dam eller liten familj. Svar till »N. E.», Göteborg p. r.

24-ÅRIG bättre, musik. flicka önskar plats i familj som sällskap och hjälp. Van vid hushållsgöromål. Svar »Villig», Hörja p. r.

UNG sjuksköterska önskar lättare privatvård. Svar till »Genast», Iduns exp.

25 ÅRS FLICKA önskar plats som hjälpredda i familj i stad eller på landet. Svar till »A. 1907», Iduns exp.

UNG musiklärarinna med flerårig undervisningsvana önskar under sommarmånaderna komma till en välig bildad familj på landet för att mot fritt vivre och event. fri resa undervisa i piano-spelning. Goda rek. Svar till »M. R.», Göteborg p. r.

UNG flicka (17 år) som genomgått »Linska skolan» i Uppsala önskar plats i ett godt hem, för att deltaga i inomhus förek. göromål och såsom sällskap. Tacksamt svar till »S. W.-g.», Uppsala p. r.

UNG flicka önskar mot fritt vivre eller något afgift deltaga i hushållsgöromål samt lära matlagning under juni eller juli månad. Svar snarast till »Förlofvad», tidn. Uppsalas kontor.

18 ÅRS FLICKA som genomgått 8-klassigt läroverk önskar plats i sommar att undervisa i vanliga skolämnen och språk, samt att deltaga i husliga göromål. Kunnig i handarbete. Goda ref. Tacksam för svar till »Anspråkslös», Halmstad p. r.

EN ung, hurtig lärarinna önskar under sommarmånaderna plats såsom jungfru i liten familj. Svar inom 14 dagar till »E. R.», Iduns exp.

HUSLIG bättre flicka önskar komma bort under sommaren mot fritt vivre som sällskap och hjälp. Svar till »Sommaren 1907», Iduns exp.

SOM informator för en eller flera gossar, som önska undervisning för inträde i Elementarskolans första-femte klasser, söker energisk yngling plats för sommarmånaderna, hälst vid bruk eller herrgård. Svar till »Öfre 6:te-klassist», Allm. Tidningskontoret, Gust. Ad. torg.

VÄRDINNEPLATS sökes af musikalisk dam med god uppfostran. Svar till »Duglig» under adress S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm.

ETT godt hem i familj önskar yngre dam från landet. Är villig deltaga i förefallande, ej alltför ansträngande göromål. Svar till »Elvira», under adress S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm, f. v. b.

16 ÅRS FLICKA önskar plats i familj, där hon kan vara husmodern till hjälplig i inom hus förek. göromål samt handarbete. Svar till »Anspråkslös», Lund p. r.

SKICKLIG lärarinna, undervisningsvan i alla sv. ämnen, språk, musik, söker plats. Vackra betyg genom Norra Inack-Byrå, Malmsskillnadsgatan 27, Stockholm.

UNG musikalisk flicka önskar till sommaren plats som sällskap och hjälp till ung fru eller fröken. Svar till »Ewe», Tillinge, (Kalmar län).

Inackordering

kan erhållas, ensamt eller deladt rum, hos Fru Maria Planting-Gyllenbåga, Artillerigatan 24, III. Allm. tel. 222 23.

Troheryds pensionat,

adr. Troheryd, Rek. för sommargäster. Hårligt läge vid Lagaån. Pråktiga barrskogar. Stora vackra rum, godt bord. Begär prospekt.

Fru Gina Svensons Pensionat

& badorten Fiskebäckskil, rekommenderas.

Kar'slunds Pensionat, Rättvik.

Högt läge. Barrskog. Helinackordering. 90 till 100 kr. pr månad. Begär prospekt.

UNGDOM som önskar ett friskt och rekreerande sommarlif emottags i inackordering vid Bie (Södermanl.). Bad, gymnastik, sport, engelska språkets öfvan (prakt. o. teoret.). Hushålls-elever emottagas äfven. Närmare fröken E. Levin, Brunkebergsg. 3 A. Efter 26 maj Bie.

INACKORDERING erbjudes några damer i stilla, vänligt prästhem i Värmland med friskt och soligt läge. Trakten vacker. Daglig post. Badanstalt i närheten. Närmare meddelar kyrkoherde Svartengren, Rudskoga.

Alingsås.

Inackordering samt öfning i främmande språk. Adr. fru Mathilde Hüttling née Gaudard Souvenir, Alingsås.

Deutsche Sprache praktische u. wissenschaftliche Ausbildung, billige Pension, Referenzen schwed. Lehrerinnen Privatlehrerinnen-Seminar, gegr. 1878. Pastor B. Mayer. Halle a. S., Harz 13.

Vid Vettern och Omberg

i härligaste natur. BORGHAMNS TURISTHOTELL. Prosp. fr. Sv. Turistf. el. Borghamn. Rikstelefon

JÄMTLAND, Halland, Hedmans Pensionat. Vackert beläget 5 minuters väg från Hallands post- och annaltstation. Öppet året om. God och billig helinackordering. 1,550 fot öfver hafvet. Stärkande fjälluft. Vacker skogsduge intill pensionatet. Rikstel. Vidare upplysningar lämnar fru Karin Hedman-Hellström, Halland.

För bröstklena.

Angenämt hem, med högt, soligt läge i skog c:a 1 tim. resa från Stockholm. Platsen af läkare ansedd som den äldra bästa. Stora verandor, ligg-paviljong. Husmodern exam. sjuksköterska. Läkare i närheten. Svar till »S. b.», Iduns exp.

UNG flicka önskar inackordering på landet där ungdom finnes hälst i närheten af sjö. Svar till »Tennis 1907», Iduns exp.

INACKORDERING erhålles i trefligt hem på Smålands högländ invid skog och sjö. Rikstel. Godt bord. Prima rek. Adr. Udden Solberga.

Angenäm sommarvistelse.

På naturskön egendom i Södermanland kunna några flickor få god inackordering. Härliga bad. Ungdom finnes. Svar till Fru Torä Anander, Dalby, Bettna. Rikstelefon.

I godt enkelt hem på landet sökes sommarinackordering för tvänne flickor (6:e kl.). Tillfälle till bad och skogspromenader önskvärd. Upplysande svar jämte prisuppgift till »Hem», Iduns exp.

PARIS. Fransk lärarefamilj boende i Neuilly s. Seine (spärvagn till Paris) önskar mottaga några damer eller fam. eller unga flickor för Parisresejour eller språkstudier. Tillfälle till piano- och sänglektioner, samt att se Paris. Moderat pris. Ref. i Sverige. Adr.: prof. Nicolle, 100 rue Perronet.

FRANCE. Mlle Métrot recevait chez ses parents à Blois (2 h. Paris) 57 Avenue de Paris, quelques jeunes filles suédoises, desirantes de se perfectionner dans la langue française. Referencés à Stockholm: Bokförläggare Wahlström, Regeringsgatan 75 B; Fru kapten Unger, Narvavägen 21; Fröken Frida Fölin, Narvavägen 30; Fröken Sigrid Hellsten, sjukhuset S:t Göran.

NÜRNBERGS PILSNERDRICKA

Allm. 30 48.

Riks. 7 94.